

பயன்பாட்டாய்வில் நடைமுறைச் சோதனைகளைத் தேர்வது; ஆழ்ந்த புலமையே (specialisation) ஆய்வாகிவிட்டது.

ஆய்வுப்பயன் (Purpose of Research)

ஆய்வின் நோக்கமும் அதன் செயற்பாடுகளும் பற்றி நாம் முழுமையாக அறிந்துகொள்ளும் வரை, அதன் பயனைப் பற்றி ஒரு முடிந்த முடிவுக்கு வரவியலாது.

- உண்மை கானுதல் (Fact of findings)
- சமுதாயப் பயன்பாடு (Social relevance of research)

ஆய்வுகள் பெரும்பாலான மக்களுக்கு மிகுதியான நன்மைகள் என்பதே குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். இலக்கிய ஆய்வுகள் அறிவு வளர்ச்சிக்கு உதவுவனவாக இருக்கவேண்டும்.

சிக்கல் தொன்றுமிடத்தில் தீர்வு காணும் ஆர்வமும் ஆர்வத்தின் வழி ஆய்வும் தோன்றுகின்றன. சிக்கலைத் தீர்க்க ஆய்வு தேவைப்படுகின்றது. அறிவியல் ஆய்வால் புறவசதிகள் பெருகின்றன. வேளாண்மைப் பெருக்கமும் பொருளாதார மேம்பாடும் ஏற்படுகின்றன. இலக்கிய ஆய்வால் பண்பாடு, நாகரிக முன்னேற்றமும் ஆன்ம நிறைவும் ஏற்படுகின்றன. நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வின் மூலம் மக்களின் பண்பாடு, நாகரிகம், பழக்க வழக்கங்களை ஆராய்தல் மூலம் நாட்டின் பண்பாட்டின் வரலாற்றை மீட்டுவாக்கம் (to reconstruct cultural history) செய்யலாம்.

ஆய்வு முடிபுகள்

மெய்ம்மைகள் (Facts), கொள்கை விதிகள் (Principles), பொது நீர்மைகள் (Generalisation) என்பன ஆய்வு முடிபுகளாகும். சோதனையிடப்பட்டதும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டதுமான அறிவினையே அறிவியல் என்கிறோம். எந்த ஒரு பொருளைப் பற்றியும் திறனாய்வு அடிப்படையிலான அறிவே அறிவியல் எனப்படுகிறது. அறிவியல் ஆய்வுடன் ஒன்றியது. முடிவுகள் கையாளும் முறைமைகளுடன் இணைந்துள்ளன.

ஆய்வு மதிப்புகள் (Values in Research)

ஆய்வின் பயன் அளவிடற்கரியது. அறிவியல் புரட்சி ஏற்பட்டு உலக நாடுகளில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. தனி ஆய்வின் பயனாகச் சில விதிகளையும் கொள்கை மரபுகளையும் காண்கிறான்; புதிய கருத்தமைதிகளைத் தருகிறான்; நிகழ்க் கூடியனவற்றை முன்னதாகக் கண்டறிகிறான்.

ஆய்வேடு (Thesis)

தொடக்கத்தில் ஆய்வுரை வாசகத்தை (Proposition) அல்லது ஆய்வு எடுத்துக்கொண்ட பொருளைக் குறித்தது. பின்னர் ஆய்வுக்குரிய ஆய்வுத் துறையைப் பிரதிபலித்தது. ஒரு பொருளைப் பற்றி விரித்துரைப்பதும் விவாதிப்பதும் அதன்வழித் தம் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் ஆய்வேடு எனலாம். ஆய்வு பற்றிய குறைகளையும் முடிபுகளையும் கொண்டே ஆய்வேடாகும்.

2. ஆய்வும் ஆய்வேடும் (Research and Thesis)

'ஆய்வு' (Research) என்பதன் பொருள் 'தேடுவது' எனப் பொருள்படும். புதிய மெய்ம்மைகளைச் (Facts) கட்டும் அடிப்படையான மெய்ம்மைகளைத் தேடிச் காண்பதே ஆய்வாகும்.

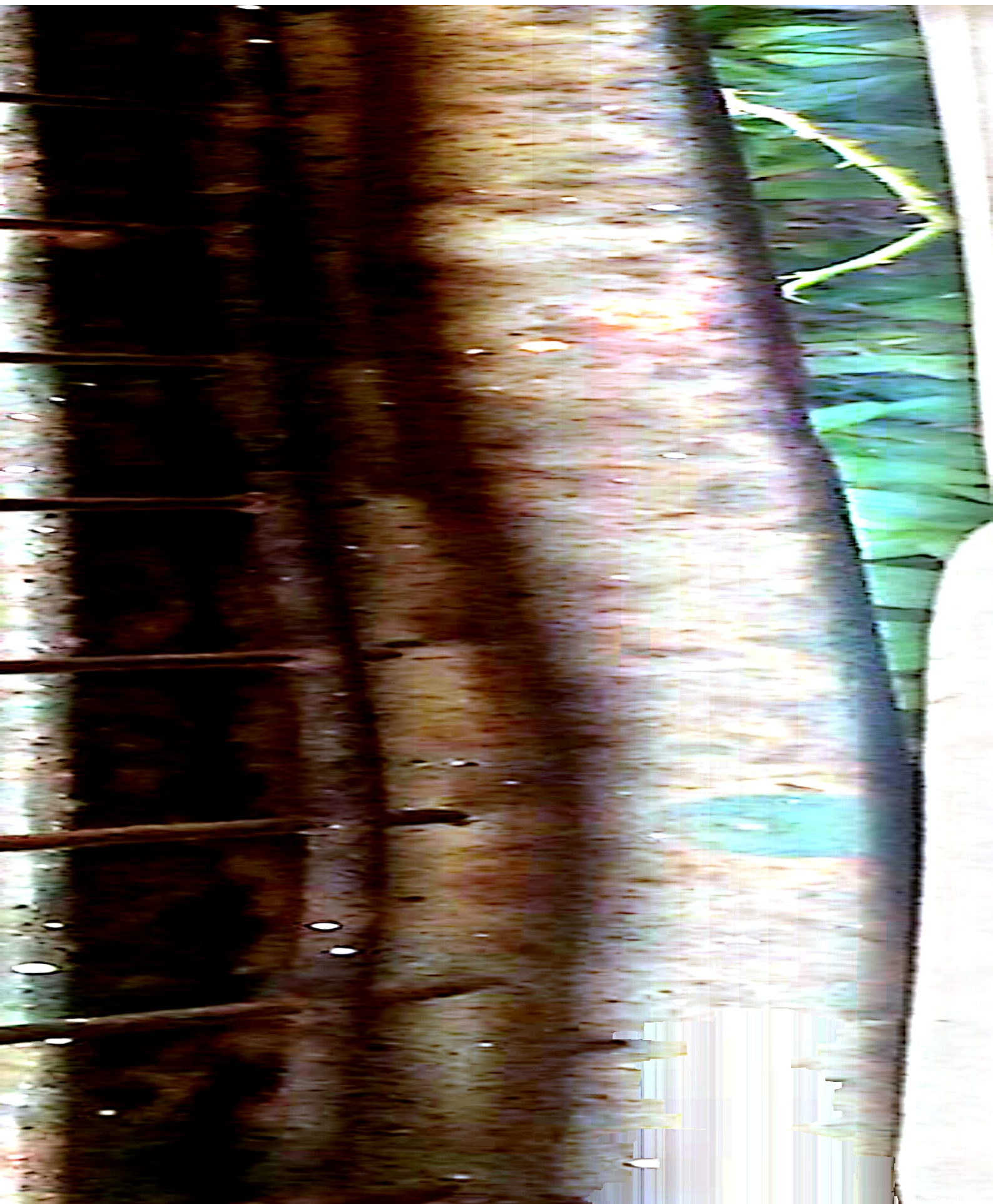
Research > Recercher என்ற பிரெஞ்சுச் சொல்லினின்றும் உருவானதாகும். Recercher என்பதற்குத் 'தேடுதல்' என்று பொருளாகும். உண்மையைக் கண்டறியும் நாட்டமே ஆய்வாக மலர்கின்றது அறிவின் அடிப்படையில் சான்று ஆதாரங்களைக் "தேடி" உண்மையைக் காணச் செய்யப்படும் முயற்சியை 'ஆராய்ச்சி' எனப் பெயரிட்டு அழைக்கலாம்.

ஆய்தல் உள்ளதன் நுணுக்கம் என்பர் தொல்காப்பியர். ஆய்தல் என்பதன் நுட்பமாய்த் தேடுதல் என்ற பொருளையே தரும். ஆய்தல் என்பது நல்லதாக ஆய்ந்து தொகுப்பது தொல்காப்பியர் 'ஆராய்ச்சி' என்ற மெய்ப்பாடு (தொல் 1206) ஒன்றைக் குறிக்கிறார். 'ஆராய்தல்', 'தேனிடல்', 'தேர்தல்', 'நாடல்' எனினும் ஒக்கும்.

ஆய்வு முடிவு புதிய மெய்ம்மைகளாகவும் (Facts) புதிய கொள்கை விதிகளாகவும் (Principles) இருக்க வேண்டும். புதிய முடிவுகளை அல்லது புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும். ஆய்வு ஏதேனும் ஒன்றைப் புதிதாகக் கண்டுபிடித்துக் கூறுவது. புதுவதாகக் காண்கின்ற முடிவுகளை நோக்கிய நெறிமுறைகளை ஆய்வு எனப்படும் (Process of discovering something new) ஆய்வு அடிவானம் போல் முடிவற்றது. விடிவெள்ளி போல் துலக்கம் பெறுவது தற்சார்பின்மை ஆய்வை வளர்க்கும். ஆய்வுச்சிறப்பு முயற்சிச் சிறப்பும் ஆகுமேயன்றிப் பட்டச்சிறப்பில் மட்டும் அடங்கிவிடுவதன்று.

ஆய்வு வகைகள் (Types of Research)

ஆய்வின் இலக்கிய ஆய்வு (Literary), அறிவியல் ஆய்வு (Scientific) என இருவகையாகப் பகுப்பர். பகுப்பாய்வு (Analytical), செயல்முறை ஆய்வு (Experimental) என இருவகையாகப் பகுப்பதும் உண்டு. பகுப்பாய்வில் முன்பே உள்ள மெய்ம்மைகளைக் கொண்டு முடிவு காணல்; செயல் முறை ஆய்வில் தாமே மெய்ம்மைகளை நேரடியாகக் கண்டு தொகுத்து ஒப்பிட்டு முடிவுக்கு வருவர். அறிவியல் ஆய்வுக்குப் பயன்படும் சான்றுகள் வலுவடையனவல்ல என்பது பொதுவாக உணரப்படும். அறிவியல் ஆய்வுகளை மிக நுட்பமாக இருவகைப்படுத்துவர். அவை அடிப்படை ஆய்வு, பயன்பாட்டு ஆய்வு (Pure and applied science) என்பன. அனுவைப் பிளக்கலாம் எனக் கண்டது அடிப்படை ஆய்வு. அதிலிருந்து, வின்வெளிக்கலமும் அனுசூண்டும் கண்டது பயன்பாட்டு ஆய்வாகும். அடிப்படை ஆய்வில் அடிப்படை கரணியங்களைத் தெரிவது;

i. தொடக்க முதல் முடிவு வரை கருத்து முரண் தோன்றாதவாறு எழுதப்படல்.

ii. தொகுத்து வகுத்து வைப்புமுறை பேணல்.

இன்று பல்கலைக்கழகப் படிப்பு முன்று நிலைகளாக உள்ளது. முதல் படியினை அறிவுறுநிலை (Period of the mastery of knowledge B.A., B.Sc.) ஆகியவர்கள் கற்பிப்பதும் நூல்களில் பெறக்கூடியனவுமான கல்வியறிவைப் பெறுவதே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்ட கட்டம் இதுவாகும். இரண்டாவது திறனுறுநிலை (Period of the mastery of techniques M.A., M.Sc.) எனலாம். நிலையான திறனறி ஆய்வுகளில் கிறுக்கிறாக அனுபவம் பெறுகிறான். மூன்றாவது நிலையினைப் பயன் தெரிநிலை அல்லது புதுமைகாண்நிலை (Period of discovery of Research) எனப்படும். அறிவுத்துறை ஒன்றில் முழுமை பெறக் கற்றவர் என்பதை இது குறிக்கிறது. முன்னதாக ஆராயப்படாத புதியதொரு பொருளை அல்லது கிண்கலை (Problem) எடுத்துக் கொண்டு ஆராய்ப்பவரே இப்பட்டத்திற்குத் தகுதியுடையவராகிறார். ஆய்வாளன் புதிய மெய்யம்மைகளைக் கண்டு பொதுநீர்மைகளை வகுத்து முறையையும் விளைவையும் முழுமை பெறத் தொகுத்து 'ஆய்வேடு' என்ற அறிக்கையொன்றைப் படைக்கின்றான்.

ஆய்வின் முப்பிரிவுகள்

- ஆய்வுப்பொருளைப் பற்றித் தெளிவாக அறிதல் வேண்டும்.
- ஆய்ந்த கருத்துக்களைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறவேண்டும்.
- சில அடிப்படை விதிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

ஆராய்ச்சியின் ஐம்பெரும் நிலைகள்

- ஆய்விற்குரிய பொருளைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.
 - மேற்பார்வையாளரோடு கலந்து தேர்ந்தெடுத்தல்.
 - ஆய்வாளர் அறிமுகமான பொருளைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.
 - ஆய்வாளருக்கு விருப்பமான பொருளைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.
 - ஆய்வுப்பொருள் விரும்பிச் செய்யத்தக்கதாக இருக்க வேண்டும்.

2. எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கேற்பக் குறிப்புக்களைச் சேகரித்தல்

- முதல்நிலை ஆதாரங்கள்
(Primary Sources)
(Materials gathered from field work)
- துணைமைநிலை ஆதாரங்கள்
(Secondary Sources)

3. எடுத்த குறிப்புக்களைத் திறனாய்தல்

4. குறிப்புக்களை வகைப்படுத்தல்

கால நியதிப்படி (chronological order), இயல் வைப்பு முறை (Chapter classification)

5. ஆய்வுரை எழுதுதல்

I.

- ஆய்வுக் கருப்பொருளை (problem) முன்னுரையில் தெளிவுபட விளக்க வேண்டும்.
- முன்னுரையில் ஆய்வின் நோக்கமும் (scope of thesis) விளக்கப்பட வேண்டும்.
- முன்னிகழ்ந்த ஆய்வுரைகளின் கருப்பொருள்கள் ஒரு தொகுப்புரையாக முன்னுரையில் அமைய வேண்டும்.
- முடிவுறும் இயல் (concluding chapter) இருக்க வேண்டும்.
- அடுத்து முடிப்புரை, சில யோசனைகளைத் தரலாம்.

II.

- தரவுகள் (data) தர்க்கரீதியாக விவாதித்து எழுதப்பட வேண்டும்.
- கருத்து வெளிப்பாடு ஆற்றொழுக்குப் போலக் கால நியதிக்கு உட்பட்டு அமைய வேண்டும்.
- ஒரு இயலுக்கும் மற்றொரு இயலுக்கும் தொடர்பிருக்க வேண்டும்.
- பலமுறை திருத்தப்படவேண்டும்.
- எழுதும் நடைபயில் எளிமை (simplicity), தெளிவு (clarity), இன்னோசை (innocence) அமைந்திருக்க வேண்டும்.
- நன்னுரலார் கூறுவது போலச் 'சுருங்கச் சொல்லி விளக்க வைக்க வேண்டும்'.
- கருத்துச் செறிவோடு பத்திகள் (paragraphs) உருவாக வேண்டும். கோவையாக அமைந்த பல பத்திகளே இயலாக அமைகின்றது. பல இயல்களே ஆய்வுரையாக அமைகின்றது.
- கிண்கலை உள்ளடக்கிய ஆய்வுத்தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.
- ஆய்தல், ஆராய்ச்சி என்பவை உண்மையை, மெய்யம்மையை அறிவதற்காகச் செய்யும் வினைவையக் குறிப்பினைவாகும்.
- பகுப்பாய்வுக்கு (Analytical research) நூலகம் இன்றியமையாததாகும்.

3. உரையாசிரியர்கள் திறனாய்வாளர்கள்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் உரையாசிரியர்களுக்கு மிகச் சிறந்த இடம் உண்டு. நூலாசிரியரின் அரிய கருத்துக்களை யெல்லாம் உரையாசிரியர்களின் வாயிலாக அறிந்து இன்புறுகின்றோம். உரையாசிரியர்கள் உரை எழுதியதோடு பழந்தமிழ் மீட்சி இயக்கத்தையும் தோற்றுவித்தனர். உரையாசிரியர் காலத்தில் தமிழ் உரைநடை மிகச் சிறப்பாக வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. 'தொன்னுலகளை உரை என்னும் கயிற்றால் பிணித்த உயிர்க்காலம்' என்கின்றார் வகப. மாணிக்கம். மூல நூலாசிரியர்களுக்கு இணையானவர்கள் உரையாசிரியர்கள் என்பதை உளங்கவர் கேள்வி இளம்பூரணர், ஆனாப் பெருமைச் சேனாவரையர், உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியர் எனவரும் சிறப்புப் பெயர்க் கிளவிகளால் கண்டு உணரலாம். மறைந்துபோன தமிழ் நூல்களைப் பற்றிய செய்திகளையும் இலக்கியச் சுவை நிறைந்த பாடல்களையும் வாழாமாறு செய்தவர்கள் உரையாசிரியர்கள் இலக்கண இலக்கிய உலகங்களின் வழிகாட்டிகளாவர். மொழியியல் ஆய்வுக்குத் துணையாக நின்றவர்கள். தமிழ் மொழியை வளம்பெறச் செய்தவர்களின் முதன்மையானவர்கள். சிறந்த திறனாய் வாளர்களாகவும் (critics) விளங்குகின்றனர்.

ஒரு படைப்பை உள்ளது உள்ளவாறே ஊடுருவிக்கண்டு குறையும் நிறையும் ஒப்பீடு செய்து அதன்-தரத்தையும் திறத்தையும் வெளிப்படுத்துவதே திறனாய்வாளராவர். திறனாய்வாளர்களுக்குப் பரந்த மனமும் நக்கிரப் பண்பும் இன்றியமையாததாகும். 'காய்தல் உலத்தல் அகற்றி ஒரு பொருட்கண் ஆராயும் துலாக்கோல் நெஞ்சம்' திறனாய்வாளர்கட்குத் தேவை. பரந்த அறிவு, கூர்ந்த நோக்கு, ஆழ்ந்த நுட்பம், ஒப்பீட்டுத்திறன், தரம் பிரிக்கும் ஆற்றல் முதலிய பல்வேறு கூட்டுத் திறமைகளும் உடையவர்களே திறனாய்வாளர்களுக்கரிய தகுதி பெற்றவர்களாவர்.

நூல் அரங்கேறும் அவையே திறனாய்வுக்களமாக அக்காலத்தில் விளங்கியது. மூல நூல்களைப் போலவே உரையும் அரங்கேறிய செய்தி சிந்தாமணி உரை மூலம் அறிகிறோம். நூல் நயம், பா நயம், செய்யுள் நலன், பாட்டுத்திறன் போன்று தொடர்க்களும் ஆய்வு, ஆராய்ச்சி, நோக்கு, கவை, அழகு, நடை, ஆழம், திட்டபுட்பம், செறிவு போன்ற சொற்கள் திறனாய்வு வகைகளையும் முறைகளையும் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. 'பாட்டு ஆராய்ந்தான்' (இளம். எழுத். 195) 'எல்லை உரை கண்டனர்' போன்ற தொடரை நோக்கின் திறனாய்வின் தன்மை புலப்படும். 'வி.நா. மருதாசலக் கவுண்டர் 'புலமை நூல்' எனும் நூலில் பண்டை உரையாசிரியர்கள் திறனாய்வாளர்கள் என்றும் உரைகள்

யாவும் திறனாய்வு நூல்கள் என்றும் விளக்கியுள்ளார். 'உரையாசிரியர்கள் மதிப்பீட்டு முறையில் மிக மேம்பாடுற்றனர், கண்ணாற் பயில்வார்க்குத் தம்தம் கருத்துக்களை அறியவிலாத வழிக் காட்சியளித்தும் பல்வேறு கருத்துக்களில் துணிவான கருத்துக்களைக் கூர்ந்தறியும் நெறிமுறைகளைச் சுட்டிக் காட்டியும் மதிப்பீட்டுக் கோட்பாடுகளை (principles of criticism) உலகநிந்து வியக்கச் செய்தனர்.' மேலும் உரையாசிரியர்கள் தம் ஆராய்ச்சிக்கு அகலவுரை, விருத்தி, வியாக்கியானம் முதலிய பெயர்களைச் சூட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மூல நூல்களுக்கு உள்ள பெருமை உரை நூல்களுக்கும் உண்டு. சில மூலநூல்கள் உரை நூல்களாலேயே பெருமை அடைந்துள்ளன. உரை நூல்கள் இல்லையெல் சில மூலநூல்கள் விளக்கம் பெறாது மறைந்து போயிருக்கும். முதலில் இலக்கண நூல்களுக்கே உரை எழுதும் பழக்கம் உண்டாயிற்று. உரை செய்யும் முறையைத் தெரிவித்த தொல்காப்பியர் நூலுக்கு அத்தகைய உரைகள் தோன்றுதல் இயல்புதானே. இலக்கண நூல்கள் உரை நூற்களால் நன்கு விளக்கம் பெற்று மக்களிடையே நன்மதிப்புப் பெற்று நிலவுவதைக் கண்ட அறிஞர்கள் சிறந்த இலக்கிய நூல்களுக்கும் இத்தகைய உரைகள் இருப்பின் அவை மக்களிடையே மதிப்புப் பெற்று நெடிது வாழும் என்று கருதுவாராயினர். உரை வேற்றுமைகளைக் கண்டு நல்லவற்றையும் அல்லவற்றையும் சீர்தூக்கிடும் நோக்கு வளர்ந்து வருகின்றது யார் சொல்கிறார்கள் என்று பார்க்கும் நிலை மாறி என்ன சொல்கிறார்கள் என்று நுணுகி மறுக்கும் நிலை ஏற்பட்டு வருகின்றது.

உரையாசிரியர்களின் வரலாறுகளும் சான்றோரது மதிப்பும் ஆராய்ச்சி வன்மையும் உலகியலறிவும் பல்கலைப் புலமைக்குப் பெரிதும் துணைபுரிவதாகும். தமிழ் மொழியில் உரை நூல்கள் தோன்றி வளர்ந்த வரலாற்றினையும் இளம்பூரணர் முதல் சிவஞான முனிவர் ஈறாகவுள்ள தம் புலமைத் திறத்தால் தமிழ் மொழிக்கு ஆற்றியுள்ள தொண்டுகளையும் உரைகள் பாவினால் புலனாகும் உரைநுட்பம் கருத்து, பொருள் மாண்பு முதலிய பெருநலங்களையும் விரிவாக ஆராய்ந்து விளக்குகின்றது. தமிழுக்கென்று இலக்கியமும் இலக்கணமும் இருப்பது போலத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும் உண்டு என்ற தெளிவு வருங்காலத்தில் உருவாகும். உரையாசிரியர்கள் தமிழ் மொழியைக் காத்துத் தமிழினத்தின் அரதியால், சமயம், கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றின் நிலையான வாழ்விற்கு உறுதுணையாக இருந்தன என்பதை நினைவுட்டியுள்ளனர். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை முன்னும் பின்னும் அரிமா நோக்கும் ஆவனத்தால் உரையாசிரியர்களின் பணி தமிழ் நூல்களின் வாழ்விற்கே எவ்வளவு முதன்மை வாய்ந்தது என்பதை உணரலாம்.

உரைகள் தமிழ் மக்களின் சிந்தனையில் வேரூன்றிப் பண்பாட்டில் தழைத்து வளர்ந்து செயல்களில் சிறந்து விளங்குகின்றன.

முலநூல்கள் தங்கச் சுரங்கம் என்றால் அவற்றின் உரைகள் தங்கச் சுரங்கத்திற்கு அமைந்துள்ள மற்றொரு வைரச் சுரங்கமாகும். உரைகள் யாவும் அன்னக் குறையாத அழகாகியுள்ளன; எப்போதும் வற்றாத ஆறுகள். காலமாற்றத்தால் நிலைகுலையாத இமயமலைச் சிகரங்கள். சமயம், அரசியல் முதலியன தர்க்கத்தால் கலங்காத கடல்கள்.

உரையாசிரியர்கள் யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்று உலக மக்களை அறையுவி அழைத்துப் புலமை வீருந்து அளித்த நல்லவர்கள்; அறிவுச் செல்வத்தை அள்ளிச் சொரிந்த வள்ளல்கள்.

உரையாசிரியர்கள் தோற்றுவித்த பழந்தமிழ் மீட்சியியக்கம் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் காப்பகம் ஆயிற்று. புது இலக்கியம் தோற்றுவிக்கும் மறுமலர்ச்சி இயக்கம் ஆயிற்று. உறங்கிக் கிடந்த தமிழ் இனத்தைத் தட்டி எழுப்பும் வீரமுடிக்கமாயிற்று.

உரையாசிரியர்கள் தாம் அறிவுத் தேர்த்து பெற்ற புலமைச் செல்வத்தை எல்லாம் தம் உரைகளில் கொட்டி நிரப்புவதால் நாம் அறிவுக்களஞ்சியத்தினுள் எனில் புகுந்து இன்புற முடிந்தது. முல நூல்களைப் போலவே உரைநூல்களும் இலக்கியம் போல் இன்பம் ஊட்டுகின்றன. முலநூலிலுள்ள எல்லாச் சிறப்புக் கூறுகளும் உரைநூல்களிலும் உள்ளன. சிந்தனையாளர்களை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்ற பல வகையான ஆராய்ச்சிகள் உள்ளன.

நூலாசிரியர்களிடம் அளவு கடந்த மதிப்பு வைத்திருந்த உரையாசிரியர் தம் காலத்துக்கு முரணான கருத்துக்கள் முலநூலில் இருப்பினும் அவற்றிற்கு முரணான கருத்துக்கள் மேற்கொண்டனர். தம் காலத்தில் நிலவி வந்த புதுக் கருத்துக்களையும் புதுமரபுகளையும் 'மிகையினாலும்' உரையில் கோட்டி' என்பதாலும் தம் உரையில் சேர்த்து நூலாசிரியர்க்குப் புகழ் தேடினர். நூலாசிரியர்-சொல்லாத கருத்து எதுவும் இல்லை என்று உணர்த்தக் குறிப்பிட்டனர்.

பன்னடைய உரையாசிரியர்கள் திறனாய்வாளர்கள் என்று உணர்த்த முற்பட்டனர், ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுக் குற்றமும் குறையும் நாடி மதிப்பிட்ட திறனாய்வாளர்கள்.

4. உரையாசிரியர்களின் திறனாய்வுமுறை இருவகையாக அமைந்துள்ளன.

1. முல நூலை ஆழ்ந்து கற்ற நூலாசிரியர் உள்ளக் கருத்தறிந்து நூலுக்குப் பொருள் கூறி விளக்குதல்.
2. தமக்கு முன் இருந்த உரையாசிரியர் எழுதிய உரைகளை மதிப்பிட்டுக் கூறுதல்.

அவற்றிலிருந்து நல்லனவற்றை எடுத்துக் கொண்டார். கருக்கமாகக் கூறிவிடுபது கருத்தால் விடுபடுத்தி எனிய தடையாக மாற்றி வலிவும் வண்புமுடைய தடையாக மாற்றினார். உரையாசிரியர்களின் உரைகள் யாவும் காலத்தின் குரல்கள். சமுதாயத்தின் எதிர்பார்ப்புகள். தமிழ் இன வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத நெருக்கடியின் வெளிப்பாடுகள் உரைகளையப் பற்றி முறையான ஆய்வு தோன்ற வரைத் தொடங்கிவிட்டன. இவை இன்னும் வளரும் இனிவும் வளரும்.

தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் முதன்முதலில் உரைகண்டவர் இளம்பூரணரே ஆவர். இளம்பூரணர் ஒருவரே உரையாசிரியர் என்ற சிறப்புப் பெயரால் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானவர். இளம்பூரணர் உரை ஆழமான தெளிந்த தீரோடை போன்றது. ஆரவாரமும் பகட்டும் இவர் உரையில் எங்கும் காணமுடியாது. பிறர் கருத்தை மதித்தலும் புலமை முதிர்ச்சியும் நடுநிலைமையும் உரையில் வெளிப்படுகின்றன. இளம்பூரணருக்குப் பின்வந்த உரையாசிரியர்கள் இவரையே பின்பற்றுகின்றனர். மிக மிகச் சுருக்கமாகப் புலமை முதிர்ச்சியும் நடுநிலைமையும் உரை முழுவதும் காணப்படுகின்றது.

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரைகண்ட பெருமக்கள் ஐவர். இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினர்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடர் ஆகிய ஐவரும் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை எழுதியுள்ளனர். சேனாவரையர் சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டுமே உரை எழுதியுள்ளார். சேனாவரையர் உரை திட்டமும் துட்பமும் வாய்ந்தது. சேனாவரையரின் புலமை பெருமிகமும் ஆராய்ச்சி வன்மையும் கருத்துத் தெளிவும் உரை முழுதும் காணப்படுகின்றன. சேனாவரையர் உரை செறிவும் சுருக்கச் சொல்லி உய்த்துரை வைக்கும் இயல்பும் உடையவை. தருக்கநூலு முறை வழுவாய் தடை விடைகள் பல எழுப்பி, பிற உரைகளை மறுத்துக் கருத்தை நிலைநாட்டுகின்றது. தமிழ்நடை பீடு குன்றாமலும் பொருள் தெளிவுடனும் இனிய கருத்தோட்டத்தையலாக அமைத்துள்ளது.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்திற்கு உரை வகுத்தவர் பேராசிரியர் பேராசிரியர் அடிச்சுவட்டையே நச்சினர்க்கினியர் பெரிதும் பின்பற்றுகின்றார். மெய்ப்பாட்டியலை விரிவாக ஆராய்ந்து பல துட்பமான கருத்துக்களை விளக்குகிறார். பேராசிரியரின் உரை வினக்கம் சிறந்த இலக்கியத் திறனாய்வு நெறிகளைக் கொண்டது. கலையைப்பற்றி மிக துட்பமாக விளக்குகிறார். தெய்வச்சிலையாரும் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை எழுதியவர். கல்லாடரும் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை எழுதியுள்ளார்.

நச்சினர்க்கினியர் நூலறிவோடு நுண்ணறிவும் உடையவர். நூலில் காணப்படும் எல்லாவகைச் செய்திகளையும் நன்கு அறிந்தவர்.

ஆ.உ.

பரிமேலழகர் உரை திப்பநூட்பம் வாய்ந்தது. கருத்துச் செறிந்து உள்ளதால் பலமுறை கற்றுத் தெளிந்தவரும் முழுமையாகப் பாடம் சொல்லிக் கேட்டறிய வேண்டியதாய் உள்ளது.

அடியார்க்கு நல்லார் உரை சில இடங்களில் செய்யுள் போல் இருக்கும். சில இடங்களில் இலக்கியச் சுவை வெளிப்படும். உணர்ச்சியும் உயிர்ப்பும் தோன்றும்.

பரிமேலழகர் உரைப்பாயிரம் எழுதி நூலின் பொருட்பாடுகளை விளக்குகின்றார். இயல்களை ஆராய்கிறார். அதிகாரம்தோறும் தோற்றுவாய் கூறுகின்றார். முன் அதிகாரத்திற்கு இயைபு உரைக்கின்றார். இவரது உரையை இலக்கண உரை எனக் கூறுவது பொருத்தமாகும். பரிமேலழகர் கருத்துக்களைச் சிவஞான முனிவரும் சிவப்பிரகாசரும் எடுத்தாண்டுள்ளனர். பரிமேலழகர் உரை செல்லாக்கு மிக்கது என்பதற்குச் சான்றுகளாய் அமைகின்றன.

தருக்க நூலறிவோடு மறுக்கும் குரல், ஆழ்ந்த வடமொழிப் புலமை, நுட்பமான கருத்து வெளிப்பாடு, கருங்கச் சொல்லி உய்த்து உணரும் வகையில் விளக்குதல் முதலியவை சேனாவரையரிடம் காணும் தனித்தன்மையாகும்.

ஆறுமுக நாவலர் பழைய நூல்களுக்கு உரை இயற்றி உரையாகியார் எனப்பெயர் பெற்றதோடு தனியாக உரைநடை நூல்கள் இயற்றிப் புகழ் பெற்றார். புதிய உரைநடைக்குக் கால்கோள் செய்தார்.

எல்லாம் செய்யுள் வடிவிலே இருந்த இலக்கிய வகைகளை உரைநடைக்கு மாறவும் மாறிப் பலவகையிலும் வளரவும் உரையாகியவர்கள் பேருதவி புரிந்துள்ளனர். திப்பநூட்ப எளிமை தெளிவு ஆகியவற்றைக் கொண்ட தருக்கநெறி தழுவி செறிவு நடையைப் பரிமேலழகர், சேனாவரையர், சிவஞான முனிவர் நடைகளில் காணலாம். எளிமையை உயிர்ப் பண்பாய்க் கொண்ட ஆரவார நெறியற்ற எளிய நடையும் உண்டு. இதனை இளம்பூரணர், மணக்குடவர், மயிலைநாதர் ஆகியோரிடம் காணலாம். வடசொல்லும் தமிழ்ச் சொற்களும் கலந்த மணிப்பிரவான நடையை நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்த வியாக்கியானங்களில் காணலாம்.

இறையனார் களவியல் உரையைத் திரு.வி.க., ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, முவ. ஆகியோர் பின்பற்றியுள்ளனர். இளம்பூரணர் உரையை உ.வே. சாமிநாத ஐயர், ஆறுமுக நாவலர் போற்றியுள்ளார். சேனாவரையர் நடையை மறைமலையடிகள், பரிதிமாரகலைஞர், சோமகந்தர பாரதியார் ஆகியோர் தழுவிருக்கின்றனர். பேராசிரியர் நடை வீராசாமிச் செட்டியார், விபுலாநந்தர் ஆகியோர் நடையில் எதிரொலிக்கின்றது.

பரிமேலழகரின் நடை பண்டிதமணியிடமும், நமு. வேங்கடசாமி நாட்டாரிடமும் வெளிப்படுகின்றது. மணிப்பிரவான நடை செல்வக்கேசவமுதலியார், கல்கி அவர்களிடம் காணப்படுகின்றது.

உரையாசிரியர்களிடம் பலவகையான திறங்கள் நிரம்பியுள்ளன. பழந்தமிழ் நூல்களின் அமைப்பு, உட்பிரிவு, சரியான மூலபாடம் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து கூறிப் பொருத்தமில்லாதவற்றை அகற்றுதல், முன்னைய உரைகளில் உள்ள பொருந்தாத கருத்துக்களை மறுத்தல், நூலாசிரியரின் இலக்கணக் கொள்கைகளைத் திட்டவாட்டமாக அறிந்து வெளிப்படுத்துதல், பொருத்தமான எடுத்துக்காட்டுக்கள் தருதல், சொற்பொருள் கூறல், தம் காலத்து மொழி வளர்ச்சியைச் சுட்டிக் காட்டுதல் ஒப்புமைப்படுத்துதல் தருதல் ஆகியவை உரையாசிரியர்களின் திறன்களாக மதிக்கப்படுகின்றன.

தொல்காப்பியர் தொகுக்கும் நயத்தைத் தக்காங்கு எடுத்துரைத்தலில் சேனாவரையர் தனித்திறம் காட்டுகிறார். சேனாவரையர் உய்த்துணர் வைத்தலை நயம்பட உரைக்கின்றார். பேராசிரியர் ஒரியலுக்கும் அடுத்துவரும் இயலுக்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்குகின்றார். ஒரு நூற்பாவுக்கும் அடுத்துவரும் நூற்பாவுக்குமுள்ள தொடர்பைச் சுட்டுகிறார். மறுப்புக்கூறல் பேராசிரியர் உரையில் தனிச்சிறப்புடையது. அரிய செய்திகளும் எடுத்துக்காட்டு நயங்களும் உடையது தெய்வச்சிலையாரின் உரையாகும். நூலால் உரையும் உரையால் நூலும் ஒன்றை ஒன்று ஒப்பச் சிறப்புறும் என்பதற்கு இறையனார் களவியல் உரை சரிய எடுத்துக்காட்டுக்களாகும். தமிழ் யாப்பிலக்கணம் பரப்பைக் கடலெனப் பரப்பியும் மலையென உணர்த்தியும் காட்டவல்ல உரை யாப்பருங்கலவிருத்தி உரையாகும். களவியற் காரிகை உரை மூலம் ஆய்வுகலம் பெற்றுள்ள நலம் அளப்பரிதாகும்.

i. நூல் தேர்வு (Selection of the work)

ஒரு நூலைப் பலமுறை பயின்று கிந்தித்த பின்பே அந்நூலுக்கு உரை எழுத முற்பட்டனர். இளம்பூரணர் தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் சேனாவரையர் சொல்வதி காரத்திற்கும் அடியார்க்கு நல்லார் சிலம்புக்கும் உரை எழுதினர். ஆய்வாளர்களும் ஒருபொருளைப்பற்றி நன்கு கிந்தித்த பின்பே தேர்ந்தெடுப்பர்.

ii. பொது முன்னுரை (General Introduction)

ஆய்வாளர்கள் தாம் எடுத்துக் கொண்ட பொருளைப் பற்றி முன்னுரை எழுதுவது போன்று, உரையாசிரியர்களிடையேயும் இப்போக்கைக் காணலாம்.

‘இந்நூல் என்ன பெயர்த்தோ எவின் பொருளதிகாரம் என்னும் பெயர்த்தது; பொருள் உணர்த்தினமையாற் பெற்ற பெயர். நிறுத்தமுறையான்

எழுத்தும் சொல்லும் உணர்த்தப்பட்டது. அடுத்த பொருள் கூறுவான்வேண்டி எடுத்துக்கொண்டார். அதிகார வைப்பும் இதனாலே விளங்கும்'

என்று முன்னுரையில் கூறுகிறார்.

iii. குறுக்க விளக்கம் பயன்படுத்தல் (Abbreviations)

- எ.று > என்றவாறு
- இ.ள் > இதன் பொருள்
- ப.ரை > பதவுரை
- பொ.ரை > பொழிப்புரை

போன்ற குறுக்க விளக்கங்களை அன்றே உரையாசிரியர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இன்றைய ஆய்வேடுகளிலும் காணலாம்.

iv. மூல ஆசிரியரைப் போற்றலும் நுதலியது கூறலும்
உரையாசிரியர்கள் மூல இலக்கியங்களையும் ஆசிரியர் களையும் தொழுது போற்றினர். மூல ஆசிரியர்களிடையே குறை காண முயலவில்லை. மூன்று வகைத் திறனாய்வில் பாராட்டும் திறனாய்வை (Appreciative Criticism) மேற்கொண்டனர். திறனாய்வாளர்கள் குணம், குற்றம் இரண்டையும் ஆராய்தல் வேண்டும். அரங்கேறிய நூல்களுக்கே உரை எழுதியமையால் பாராட்டுத் திறனாய்வாக அமைந்துவிட்டது.

சேனாவரையர் 'எல்' என்பது உரிச்சொல் என்னும் கருத்துடையவர். ஆனால், தொல்காப்பியர் இடைச்சொல்லாகக் கூறியுள்ளார் (269). 'எல்' என்பது உரிச்சொல் நீர்மைத்து ஆயினும் ஆசிரியர் இடைச்சொல்லாக ஒதினமையின் இடைச்சொல் என்று கோடும் கூறுகிறார். தம் காலத்துப் புதுக்கருத்துக்களையும் மரபுகளையும் 'மிகையினாலும்' உரையிற் கோடல்' என்பதனாலும் எழுதி மூல ஆசிரியர்கட்குப் புகழ் சேர்த்தனர்.

v. மிகைக் கோட்பாடு

அறிஞர் உரைத்த அளவும்'

அளபெனக் கூறாது அளவும் எனக் கூறுவது மிகைக் கோட்பாடாகும்.

vi. புறனடைக் கோட்பாடு

'கடிசொல் இல்லைக் காலத்துப் படினே' (402)

என்பதற்குச் சேனாவரையர் சம்பு, சள்ளை, சட்டி, சமழ்ப்பு போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார்.

vii. உடன்படுத்தலும் மறுத்தலும்

பிற உரையாசிரியர் கருத்தை உடன்படுத்தலும் மறுத்தலுமாகிய இருநிலையையும் காண்கின்றோம். 'இது ஆசிரியர் கருத்தன்று' 'போலி உரை என்' போன்றவற்றால் அறியலாம்.

உரையாசிரியர்கள் திறனாய்வாளர்கள்

viii. மீட்டுருவாக்கம் செய்தல் (Reconstruction)

'தலைமகள் கூற்று, செவிலி கூற்று, தோழி கூற்று' என்று நூற்பாக்களை வரிசையாகக் கூறிச் சென்ற தொல்காப்பியர் கூத்தர், பாணர், வாயிலோர் கூற்றுக்குப் பொதுவான நூற்பாவைக் கூறுகையில் தலைமகளை இவர்களுடன் இணைப்பது பொருத்தமெனின், தலைமகள் கூற்றாகக் செய்த தனி முழுக்குத்திரம் காலப்போக்கில் பெயர்த்தெழுவார் விழப் பண்ணினார் போலும் என்று கூறி இளம்பூரணரே தாமே தலைமகள் கூற்றாக இப்படி நூற்பா அமைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என மீட்டுருவாக்கம் செய்வதைக் காணலாம்.

ix. பாடபேதம் கூறல்

பல பதங்களை ஒப்புநோக்கிய நிலையில் பாடபேதம் கண்டு கூறினர்.

'இறைச்சி தானே பொருட் புறத்ததுவே'

'இறைச்சி தானே உரிப் புறத்ததுவே'

எனக் கூறினர்.

x. ஒப்பியல் ஆய்வு (Comparative study)

உரையாசிரியர்கள் உரைகளில் வடமொழி இலக்கணத்தைத் தமிழுடன் ஒப்புலமை காட்டி விளக்கியுள்ளனர்.

xi - xii. பன்னூல் பயிற்சியும் பல்கலை அறிவும்

பரிமேலழகர் இருபத்தாறு நூல்களிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுவதின்றும் பன்னூல் பயிற்சியையும் நச்சினார்க்கினியின் திருமுருகாற்றுப் படையில் காணும் தத்துவப் புலமை மூலம் பல்கலை அறிவையும் காண்கின்றோம்.

xiii. காரண காரிய இயையும் தொடர்ச்சியும்

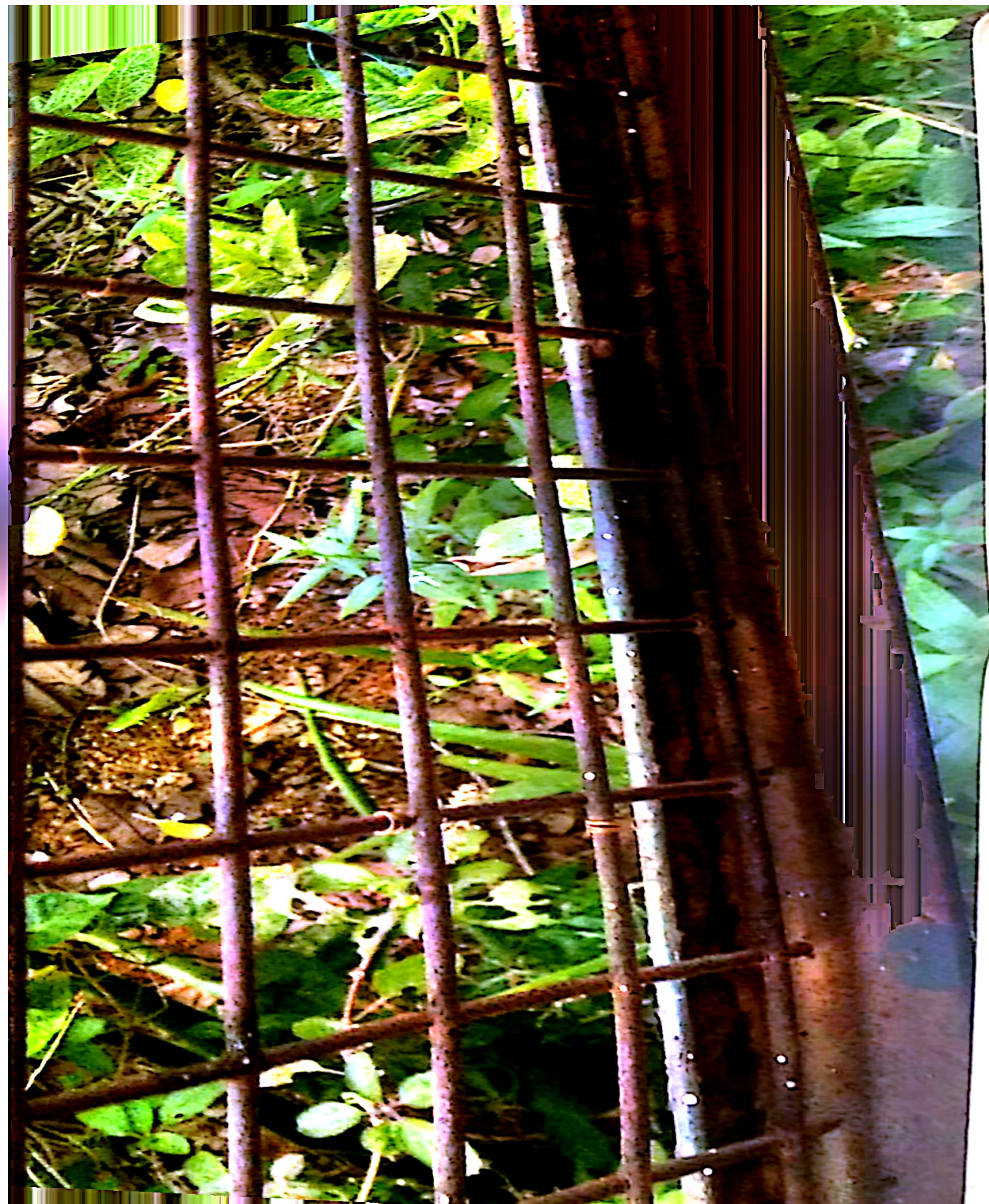
பரிமேலழகர் அதிகார வைப்புமுறை பற்றிக் கூறும்போது கல்வி, கல்லாமை, கேள்விக்குப் பின் இயற்கை அறிவு என்கிறார். எனவேதான் இவற்றிற்குப் பின் 'அறிவுடைமை' என்ற அதிகாரம் வைக்கப்பட்டுள்ளது எனக் காரண காரிய இயையும் தொடர்ச்சியையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

xiv. நிரல் நயங்கள்

'நகையே அழகை' என்ற வரிசையில், மெய்ப்பாடுகளை அமைக்கக் காரணம் யாது? என்பன பேராசிரியர் தமது உரையில் விரிவாகக் கூறிச் செல்கிறார்.

xv. புது விளக்கம் தரல்

'பரத்தையர் என்பதற்கு ஆடலும் பாடலும் வல்லாராகி அழகும் இனமையும் காட்டி அன்பிலராய்ப் பொருள் வெக்கும் மனப்போக்கினராய் யார் மாட்டும் தங்காதவர்' என்று புதுவிளக்கம் தருகின்றார்.

xvi. விளங்காமை கூறல்

உரையாசிரியர்கள் விளங்காத பகுதிகளையெல்லாம் நன்கு விளக்கிச் செல்லுதலைக் காணலாம்.

xvii. வழக்கொழிந்தமை கூறல்

'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையினானே'

என்பதால் வழக்கொழிந்த சொற்களைக் கூறுதலும் சிலவற்றிற்கு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க எனக் கூறிச் செல்வதையும் காணலாம்.

xviii. சான்று காட்டல்

'உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்'

என்பதற்குப் 'பிறறைநிலை முனியாது கற்றல் நன்று' (புறம். 183) என்று சான்று காட்டப்படுதலையும் காண்கிறோம்.

xix. அமைப்புமுறை கூறல்

அதிகாரத்திற்கிடையேயுள்ள இணைப்பு முறை தொடர்புமுறைபற்றி இயைபுபடுத்தி முழுமைப்படுத்திச் செல்லும் போக்கு உரைகளில் காணலாம்.

xx. மூலச் செம்மை

இடைச்செருக்கல்களை நீக்கி ஏடு எழுதியோரால் நேர்ந்த பிழைகளை நீக்கி, பொருந்தாப் பாடங்களை ஆராய்ந்து மூலச்செம்மைக்கு உரையாசிரியர்கள் உதவினர் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்.

எனவே, உரையாசிரியர்களைத் திறனாய்வாளர்கள் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

4. ஆய்வைத் தொடங்கல்
(Planning the Research)

தலைப்பை உறுதி செய்தல் (Confirming the topic)
தலைப்பை நன்கு சிந்தித்துத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். புதுமை காணக்கூடிய தலைப்பு ஒன்றைத் தேர்வு செய்யவேண்டும் இலக்கியத்தில் ஆய்வு செய்வோர் தமது எல்லைகளை வரையறை செய்து கொள்ள வேண்டும். சிறப்புத் துறையை (area of the study) தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஒரு துறையில் எப்போகூள் பற்றியும் ஆராயலாம்.

A Sociological study of ballads

A Linguistic study of ballads

A study of ballads

என்றும் ஆய்வு செய்யலாம். எம்மில். தலைப்பு மேலாய்வுக்கு முன்னோடியாகும். குறிப்பிட்டதொரு சிக்கலுக்கு விளக்கம் தருவதாய் தீர்வு காண்பதாக அமைவதே அதன் இன்றியமையாத அடிப்படைப் பண்பைக் கருதப்படுகின்றது. ஆய்வுக்குத் தேவைப்படும் சிக்கலுள்ள பகுதிகளைக் கண்டறியவேண்டும். ஆய்வுத்தலைப்பு குறிப்பிட்டதொரு சிக்கலுக்குத் தீர்வு காணுவனவாக அமைதல் வேண்டும். சிறப்புத்துறையும் அதில் ஆய்விதர்பற்றிய அடிப்படையே ஆய்வுத் தலைப்பைத் தேர்வதற்குத் தேவையானவையாகும்.

முன் வரலாற்றை அறிதல் (Reviewing the Literature)

ஆய்வில் புதிய பார்வையும் எடுத்துச் சொல்வதில் புதுமையாகவும் இருக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட துறையில் அத்தலைப்பு சம்பந்தமாக இதுவரை யார் யார் ஆய்வு செய்துள்ளார்கள் என அந்த ஆய்வுகளை மதிப்பீடு (evaluate) செய்ய வேண்டும். ஒரு தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டால் அது தொடர்பான நூல், கட்டுரைகளைத் தேடவேண்டும். முன் நடந்த ஆய்வை அறிந்தால்தான் நம் ஆய்வை எங்கே தொடங்க வேண்டும் என்பது தெரியும். ஆய்வுத் தலைப்பைத் தேர்ந்ததும் அத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியை வரலாற்றை அறியவேண்டும். ஆய்வு என்பது தொடரோட்டம் போல் ஆகும்.

உள்ளுறைகளை வரையறைப்படுத்தல் (Classification of chapter)

ஆய்வுத் தலைப்பு முடிவு செய்தபிறகு முன்வரலாற்றை அறிந்த பின்பு 'திட்டமிடல்' தொடங்குகிறது. திட்டமிடல், தொகுத்தல்—எழுத்துகள் என மூலகை நிலைகள் உள்ள திட்டமிடும்பொது ஆய்வேடு எவ்வாறு அமைய வேண்டும் எனக் கருதுகிறோமோ, அதற்கேற்ப உள்ளுறைகளை முதலில் பெரும் பிரிவு, பிறகு சிறு பிரிவுகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு இயல் வரிசையில் வகை தொகைப்படுத்திக் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். சான்று மூலத்தொகுப்புக்கும் எழுதும்

முயற்சிக்கும் இங்ஙனம் திட்டமிடுதல் சாலச்சிறந்தது. மிக விரிவாக எழுதிக்கொண்டோ திட்டமிட்டுக் கொள்ளலாம்.

கருதுகோளுடன் தொடங்கல் (Hypothesis)

இத்தகையதாக இருக்கலாம் என எண்ணித் தொடங்குவதே கருதுகோள் (Hypothesis) ஆகும். சோதனைவழி ஆய்வுகளில் (Empirical study) கருதுகோளை முன்வைத்து ஆய்வு தொடங்கப்படுகின்றது. அனுமானமே கருதுகோள் எனப்படும். Hypothesis அரைகுறையான கருத்து எனப்படும். இப்படியிருக்கலாமோ என்றென்றும் மனக்கருத்து ஆகும். அனுமானமொன்று சோதனைக்குப் பின் கோளாக, கொள்கையாக (thesis) நிறுவப்பட்ட ஒன்றாகிறது. முன்னது இல்லாமல் பின்னது இல்லை.

காரண காரியம் கண்டு கொள்வதற்கு எடுத்துக்கொள்ளும் தொடக்கநிலை கருத்து ஆகும். எனக்கு இதைப்பற்றி ஒரு கருத்து உண்டு. Thesis என்பது மனக்கருத்து புனைவுகோள் என்பதை வாத ஆதாரமாகத் தற்காலிகமாகக் கொள்ளப்பட்ட கருத்து என விளக்கம் கூறுவர். ஆய்வு பெருகப் பெருகக் கருதுகோள் பெருகுகிறது.

எடுகோள்

கருதுகோள்

முற்கோள்

ஆய்கோள்

புனைவுகோள்

முன்மொழியுரை

இச்சொற்கள் இதன் சிறப்பை ஏதேனும் ஒரு கோணத்தில் விளக்கும்.

நாட்டுப்புறவியலில் மக்கள் இலக்கியம், ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள், காற்றில் மிதந்த கவிதைகள் - கருதுகோளுடன் தொடங்க முடியாத ஆய்வுகள் நாட்டுப்புறவியலில் உண்டு.

கருதுகோள் இல்லாத பட்சத்தில் முன்மொழியுரை தமிழகப் பண்பாட்டு வரலாற்றுக்கு உதவும் (மக்கட் பெயர், ஊர்ப்பெயர் ஆய்வு).

கருதுகோளின் செம்மை, தெளிவு, எளிமை ஆய்வுக்குப் பயன்படும்.

பொருளற்ற கருதுகோள்

தொடக்கநிலைக் கருதுகோள்

செயற்பாட்டுக் கருதுகோள்

சோதனைவழிக் கருதுகோள்

எனப் பல்வகைப்படும்.

சான்று மூலத் தொகுப்புக்கு ஆயத்தமாதல்

எவ்வெவற்றைத்தொகுக்க வேண்டும் என்று தெளிவாக ஓர் ஆய்வாளன் தெரிந்திருக்க வேண்டும். திருமணச் சடங்கு பற்றிய ஆய்வில் உற்றுநோக்கில்வழித் திரட்டப்படும் இடங்கள் நிறைய உண்டு. கோயில் ஆய்வுகளில் இவை இரண்டுடன் தேர்காணல் மூலம் திரட்டும் செய்திகளுக்கு அதிக வாய்ப்பு உண்டு. நாட்டுப்புற ஆய்வுகளுக்கும் பழங்குடி ஆய்வுகளுக்கும் கள ஆய்வு (Field work) இன்றியமையாததாகும். இலக்கண, இலக்கிய ஆய்வுகளுக்குத் துணைநூல்வழி ஆய்வு இன்றியமையாததாகும். எடுத்துக்கொண்ட துறைக்கேற்ப, தணைப்புக் கேற்பச் சான்று ஆதாரங்களைத் தொகுக்க வேண்டும்.

வழி காட்டும் ஆசிரியர், நூல் நெறி ஒன்றைப் பின்பற்றுதல் ஆய்வாளன் தனக்கு முற்பட்ட ஆய்வு நூலையோ ஆய்வு செய்த அறிஞனின் நெறிமுறைகளையோ பின்பற்றினால் பலனுண்டு என்று கருதினால் அவ்வாறு பின்பற்றலாம். அஃது தெளிவான ஆய்வை வழி நடத்தக்கூடும். சி.எம். பெளரா சிறந்த சொல்லியல் இலக்கிய அறிஞர். அவருடைய வீரயுகப் பாட்டு (Heroic Poetry) தமிழிலுள்ள சங்க இலக்கியத்தைத் 'தமிழ் வீரயுகப் பாட்டு' என ஆராய்ந்தெழுதுதல் தரும். ஐயன் இக்கின்பாதம் என்பாரும் சிறந்த சொல்லியல் அறிஞர். அவர் எழுதிய 'கிரேக்க இலக்கிய ஒப்பாய்வு' என்-எழுதியுள்ளது சங்க இலக்கிய ஆய்வுக்கு வழிகாட்டியாகும். சங்க இலக்கிய ஒப்பாய்வுக்கு அந்நூல் பெரிதும் துணைபுரியும். சங்க இலக்கிய ஆய்வாளர்களுக்கு அது வழிகாட்டியாகும். ஆய்வில் 'முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியுடையார்' ஆவர்.

5. சான்று மூலம், தரவுத் தொகுப்பு முயற்சிகள் (Collection of source material and Data)

சான்றுகளைத் தொகுப்பதே ஆய்வின் மையமான, மிகக் கடினமான செயல். மூன்று உழைப்பு, உடல்-உழைப்பு என இருவகையாலும் தேவைப்படும். முனைவர் (டாக்டர்) பட்டத்தைப் பரிந்துரை செய்யும்போது, உழைப்புக் கருதிப் பட்டம் வழங்கலாம் என்றும், தரவுகளை அடிப்படையாக வைத்து வெளியீட்டுத் திறங்குதிப் பட்டம் வழங்கலாம் என்றும், சிறு குறையிருந்தாலும் நிறுவியுள்ள முடிவுகள் மிகச் சிறப்புடையன வாயிருத்தலின் பட்டம் வழங்கத் தகுதியுடையதென்றும் ஆய்வேடுகள் பற்றிக் குறிப்பெழுதுவர். இஃது சான்று மூலங்களைத் தேடித் தரவுகளைத் தொகுக்கும் பணி மிகச் சிறந்தது என்பதை வலியுறுத்துகின்றது.

(சான்று மூலம் என்பது நாம் சான்றுகளைத் தேடுமிடமாகும். அது நூலாகவோ, கட்டுரையாகவோ, கல்வெட்டாகவோ, யட்டமாகவோ, கடிதமாகவோ இருக்கலாம். அதிலிருந்து சான்றுகள், தரவுகள் பெறப்படுதல் ஆதலின் சான்று மூலம் என்றாயிற்று என்பர்) ஓர் ஆய்வாளர் தனது முனைவர் பட்ட முன்னுரையில் சான்று மூலங்களைக் குறிப்பிடுவார். கோரியலைப்பற்றி ஆய்வு செய்யவர் கல்வெட்டுக்கள் தொகுத்ததைப் பற்றி வினாநிரல்வழிக் கருத்துத் தொகுத்ததையும் குறிப்பிட்டுப்பார். நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வாளர் எப்படி நாட்டுப்புறப் பாடல்களைத் தொகுத்தார் என்பதைக் குறிப்பிட்டுப்பார். மொழியியல் ஆய்வாளராயிருப்பின் மொழி பற்றிய செய்திகளை எப்படியெல்லாம் தொகுத்தார் என்பதைக் கூறியிருப்பார். வினாநிரல், நேர்முக ஆய்வு, தனிநிலை ஆய்வு என்பதும் சான்று மூலங்களே ஆகும். சான்று மூலங்கள்தான் நமது அடிப்படை ஆதாரங்களாகும் (Primary sources). அம் மூலங்களோடு தொடர்புடையவை துணைமை ஆதாரங்களாகும். ஓரளவு வழிகாட்டக்கூடிய பொதுவானவை சார்பு ஆதாரங்களாகும்.

முதன்மை ஆதாரங்கள் (Primary sources)

அடிப்படை ஆதாரங்களை முதன்மை ஆதாரங்கள் என்பர். நேரில் தேடிக்கண்டுபிடித்த நேரடிச் சான்றுகளே முதன்மை ஆதாரங்களாகும். (நூல்வழி ஆராய்வார்க்கு நூல்வழித் தொகுப்புக்கள் முதன்மைச் சான்றாதாரங்களாகும்) அறிவியல் செய்முறை ஆய்வுகளில் கண்டுபிடிக்கப்படுபவை சான்றுகளாகக் கொள்ளப்படும். (சமூகவியல், நாட்டுப்புறவியல் போன்ற துறைகளில் எல்லாம் கன ஆய்வில் பெறுவன மூலச்சான்றுகளாகக் கொள்ளப்பெறும்) பழங்குடியினர் ஆய்வுக்குக் களத்தில் சேகரிக்கக்கூடிய கருத்துக்களே பயன்படும். இது கன ஆய்வு எனப்படும். பழங்குடி மொழியியல் பிரிவில் கன ஆய்வு மிக

சான்று மூலம், தரவுத் தொகுப்பு முயற்சிகள்

முக்கியமானதாகும் பழங்குடி மொழிகள் ஆய்வில் புதுப்புதுச் சொற்கள் கிடைக்கும். அந்தந்த மொழியின் அமைப்பும் கிடைக்கும். சான்று ஆய்வின் நாட்டுப்புறவியலிலும் மானிடவியலிலும் எந்த ஆய்வும் சேகரிக்க முடியாது. எனவே கன ஆய்வு நாட்டுப்புறவியல் துறைக்கும் மானிடவியல் துறைக்கும் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். கன ஆய்வில் சேகரிக்கும் சான்றுகளைக் கொண்டு மொழியின் அமைப்பையும் நாட்டுப்புறவியல் சான்றுகளைக் கொண்டு நாட்டுப்புறச் சமுதாயத்தைப் பற்றியும் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்) நேர்முகப் பேட்டி, வினா நிரல்கள் (Questionnaire), தன் வரலாறு போன்றவை இதன்கண் அடங்கும். நாடாளுமன்ற நடைமுறை அறிக்கைகள், நிதிமன்றச் சான்றுகள், அரசுத்துறை அறிவிக்கைகள், நிகழ்ச்சிப் பதிவுகள், கல்வெட்டு, ஆவணம் போன்றவை அனைத்தும் முதன்மை ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படும்.

துணைமை ஆதாரங்கள் (Secondary sources)

அடிப்படைச் சான்றுகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கருக்கங்கள், ஆய்வு பற்றிய மதிப்புரை, கருத்துரை, வழிகாட்டி நூல்கள் போன்றவை இதனைச் சார்ந்தாகும். முனைவர் பட்ட ஆய்வேடும் இதன்பாற்படும்.

பாட நூல்கள், இதழ்கள் போன்றவற்றைச் சார்பாதாரங்களாகக் கொள்ளலாம்.)

சான்று மூலங்களிலிருந்து சான்றுகள், தரவுகள், மெய்ம்மைகள் தொகுக்கப்படுகின்றன. ஆதாரமாகும் ஒரு கருத்து 'தரவு' என்றும், நாம் நிலைநாட்ட விரும்பும் கருத்துக்கு அது உதவுவதால் 'சான்று' என்றும், முடிவு ஒன்றைத் தர அடிப்படையாக உள்ளதால் 'மெய்ம்மை' என்றும் கூறப்படுகின்றது. தரவும் சான்றும் அடிப்படையில் இரண்டும் சிறிதே வேறுபடுகிறது. மெய்ம்மைவழி முடிவுக்கு வரலாம்.

சான்றுப் பதிலும் மேற்கோள் ஆட்சியும்

சான்று மூலங்களைத் தேடி அவற்றை இடஞ்சுட்டிப் பதிதலாகும். மேற்கோள் ஆட்சி என்பது அடியில் சுட்டப்படுவதாகும். இரண்டும் அடியில் இடஞ்சுட்டப் படுவனவாகும்.

ஆய்வுகளில் செயல்துணை நூற்பட்டியல் தொகுத்தலே முதல் வேலையாகும். ஆய்வு நூல்களில் சான்று ஆதாரங்களைத் தொகுத்தலே மிகவும் முக்கியமாகும். சான்று தேடும் ஒவ்வொரு நூலைப் பற்றியும் மூன்று அங்குல அகலமும் ஐந்து அங்குல நீளமும் உள்ள அட்டைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றில் ஆசிரியர், நூலின் பெயர் முதலியவற்றைக் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். தனித்தனி அட்டைகளில் எழுதினால்தான் பின்னால் அவற்றைத் தொகுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். பழைய காலத்தைப் போன்று இவியும் நோட்டுகளில் குறித்துக் கொள்ளக்

கூடாது ஆய்வைத் தொடங்கும்போதே இச்செய்வையும் தொடங்க வேண்டும். எனவேதான் இதனைச் செயல்துணைப் பட்டியல் என்று கூறுவர்.

ஆய்வாளனுக்கு முன்னுவிதமான அட்டைகள் தேவைப்படுகின்றன. ஒன்று துணைநூல் பட்டியலுக்கென்று தேவைப்படும். ஒவ்வொரு இயலின் இறுதியிலும் ஆய்வேடு முழுமைக்குமொன்று பொது நிலையில், இறுதியில் என இரண்டு இடங்களில் கட்டப்படுகின்றன. எது எப்படியிருப்பினும் ஒரு நூலுக்கு ஒர் அட்டை என்பதை மறத்தல் கூடாது. மற்றும் ஏதேனும் நூலிலிருந்து குறிப்புகள் எடுத்தால், அவற்றையும் குறிப்பிற் ஓர் அட்டை என்றவாறு குறிக்க வேண்டும். குறிப்பிட்டனைய வைத்துத்தான் ஆய்வேடு எழுதுதல் வேண்டும். எனவே ஆய்வேட்டிற்குத் தேவையான சான்றுகளை அவற்றிலிருந்தான் பெறவேண்டும். முன்றாவது மேற்கோள் அட்டைகளாகும். மிற் கருத்துக்களை ஏற்கவோ மறுக்கவோ இவ்வட்டைகள் பெரிதும் பயன்படும். ஆனால், ஒரு மேற்கோளுக்கு ஒரு அட்டை என்று ஒதுக்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொன்றிற்கும் வேறு வேறு வண்ண அட்டைகளைப் பயன்படுத்தினால், காரியங்களைச் சுலபமாக முடிக்கலாம்.

துணை நூற்பட்டியல் அட்டைகள் மேற்கண்டவாறு இருத்தல் நன்மையாகும். விவரம் தெரிவித்தல் என்பதோடு தேவைப்படுவனவற்றைக் குறிக்கவும் பயன்படும். நூலகக் குறியீட்டெண்ணை அட்டையின் பின்பக்கத்தில் குறித்து வைத்துக் கொண்டால், எப்பொழுது நூலைப் பற்றி ஐயம் வரினும் பின்பக்கத்தைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

Xavier S. Thani Nayagam

Regional Nationalism in Twentieth Century Tamil Literature

Tamil Culture, Vol. XNo. 1, 1963.

Author, Title, Journal இம்முன்றையும் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்னநூல் எனவும் இன்ன தொகுதியில் என்பதைப்பற்றிப் பதிந்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆசிரியர் பெயர் முதலில் வரவேண்டும். நூலாசிரியர் பதிப்பாளராயிருந்தால் (பதி) (Ed) என்றும் தொகுப்பாசிரியராயிருந்தால் (தொகு) என்றும் மொழிபெயர்ப்பாளராயிருந்தால் (மொ. பெ) என்றும் குறிக்க வேண்டும். அடுத்து நூல், கட்டுரைத் தலைப்பின்படி அடிக்கோடிட வேண்டும். கட்டுரையாயிருப்பின் மேற்கோள் குறிக்குள் கட்டவேண்டும். அடுத்து, பதிப்பு விவரம் கட்டவேண்டும். பதிப்பின் பெயரும் ஆண்டும் குறிக்க வேண்டும். பல பதிப்புகள் வெளி வந்திருப்பின் எந்தப் பதிப்பு என்று குறிப்பிட வேண்டும். நாளிதழாயின் இதழ்ப் பெயர், நாள், மாதம், ஆண்டு இவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். இடம்

குறிக்கப்படவில்லையாயின் இ. இ. (இடம் இல்லை) என்றும் தேதி குறிக்கப்படவில்லையாயின் தே. இ. (தேதி இல்லை) என்றும் குறிக்கப்பட வேண்டும். பெயருக்குப் பின்தான் முன்னேழுத்தை எழுதவேண்டும்.

துறளாய்வு ஆய்வட்டங்கள்

இவற்றில் முன்காட்டிய நூல் விவரம் மட்டுமின்றிச் சில ஆய்வுக் குறிப்புக்களையும் (Critical Notes) ஆய்வாளர் குறித்து வைத்திருப்பார். நூலின் மொத்தப் பக்கங்கள், உள்ளுறை, பின்பற்றப்படும் நெறிமுறைகள், அவற்றின் மதிப்பீடு பற்றி மிகச் சருக்கமாகக் குறிப்பிட்டு எழுதவேண்டும். இத்தகைய துறளாய்வு ஆய்வட்டங்களைக் குறிக்கக் கீழ்க்கண்ட விவரங்கள் தேவைப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் எடுத்துக்கொண்ட சிக்கல், ஆய்வுமுறை, மூலம், முக்கிய முடிவு, வெளியீட்டு முழுமைகள் குறித்தும் எழுதப்பட வேண்டும். இத்தகைய விவரங்கள் எழுத, பெரிய அட்டைகளைத் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்பெடுத்தல் (Note taking)

சுருதுக் குறிப்புகளை எழுதி வைத்துக் கொள்வதையே 'குறிப்பெடுத்தல்' என்கிறோம். முன்னொரு காலத்தில் நீண்ட நோட்டுப் புத்தகத்தில் எழுதிக்கொண்டு சென்றனர். இன்று அவ்வாறு எழுதுவது நல்லதல்ல என்பதால் இம்முறை முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. இன்று ஒரு கருத்திற்கு ஒரு அட்டை என்பதே ஆய்வுநெறியாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. சுருதுக் குறிப்பு அட்டைகளில் நம் சிந்தனைகளை உடன் குறிக்க இடம் இருப்பதால், அவ்வாறே செய்யலாம் குறிப்பிட்டவைகளை வைத்துக் கொண்டு ஆய்வேடு எழுதும்போது மாற்றியும் வரிசைப்படுத்திக் கொண்டுதான் உட்தலைப்பிட்டு ஆய்வேடு வரைவதென முடிவு கட்டலாம். இப்படிச் செய்தால் ஆய்வேட்டில் விரித்தல் வராது. ஆய்வேடு நிரல்பட அமையக் குறிப்பிட்டாகே காரணம் எனின் மிகையல்ல. ஆய்வு பற்றிய தகவலும் சான்றுகளும் துணைச் செய்யவல்ல மேற்கோளும் இவ்வட்டைகளில் அடங்கியிருக்கும். குறிப்பெடுத்தலில் சில பகுதிகளை எழுதிக்கொள்ளுதல், குத்திர அடிகளை எழுதல், மேற்கோள் காட்டல், ஓரிதழில் கண்டவற்றை மறவாமல் குறித்து வைத்தல் என்ப பலவகைகள் உள். இதற்கு உதிரித்தாள்களைப் பயன்படுத்தலாம். அனைக்காட்டிலும் உதிரி அட்டைகளே மிகச் சிறந்தவைவாகும்.

ஓர் அட்டையில் ஒரு சுருதுக் குறிப்புதான் எழுதப்பட வேண்டும். அதாவது ஒரு தாவுதான் எழுதப்பட வேண்டும். ஒரே தாளில் மேற்கோள், மற்றொன்றில் மீறிதொகு சுருது எனத் தனித்தனியே எழுதி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நூலில் உள்ளவாறே எழுதினால் மேற்கோள் இடல் வேண்டும். மேற்கோளை எழுதிக்கொண்டு வரும்போது இரண்டு மூன்று வாக்கியங்களை விட்டால் அதனைப் புள்ளியிட்டுக் காட்ட-

வேண்டும். எனவே மேற்கோள், கருக்கம், கருத்துரை எதுவாயினும் ஒரு தாள்தான் பயன்படுத்த வேண்டும். துணை நூற்பட்டியலில் முழு விவரமும் தருவதால் இங்கு ஆசிரியர் பெயரும் நூற்பெயரும் தந்தால் போதுமானது உள்ளே உள்ள பகுதியை அவ்வாறே எழுதிக்கொள்வது நல்லது. மேற்கோள் பகுதியையும் அவ்வாறே எழுதிக்கொள்வதுதான் நல்லது. பாடல் போன்றவற்றைச் சான்றுகளாகப் பயன்படுத்தும்போது இவ்வாறு எடுத்தாள வேண்டும். ஆங்கிலப் பகுதியாயின் ஆய்வேட்டின் என்பகுதியில் தமிழ்மொழி பெயர்ப்புத்தான் கொடுக்க வேண்டும். ஆங்கிலப்படியை அடிக்குறிப்பில் அவ்வாறே தரலாம். ஆய்வேட்டில் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை அவ்வாறே தரவேண்டும். குறிப்பிட்டடைகளை அடிக்கடி எடுத்துப் படிக்க வேண்டும்.

கள் ஆய்வுகளில் நேர்காணல், உற்றுநோக்கல், வினாநிரல் போன்றவற்றில் தொகுக்கப்பட்ட செய்திகளை தரவுகளாக இருக்கும்.

ஓர் ஆய்வின் மையப்பகுதி இத்தரவுத் தொகுப்பே ஆகும். ஆய்வேட்டின் உயிசூட்டு சான்றுத் தொகுப்பு முயற்சியே ஆகும்.

6. நூலகப் பயன்பாடு (Use of Libraries)

ஆய்வேட்டின் பொருளடைவை இரண்டாய்ப் பிரிக்கலாம். ஒன்று, அத்துறையில் இதுவரையில் செய்யப்பட்டு வந்துள்ள ஆய்வு வளர்ச்சியும், இரண்டு, ஆய்வாளரால் புதிதாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ள மூலக்கூறுகளும் ஆகும். இவை இரண்டும் இணைக்கப்பட்டதே ஆய்வேட்டாகும். முன்னுரையில் எடுத்துக் கொண்ட துறைத் தொடர்பாக முன்னரே செய்யப்பட்டுள்ள ஆய்வும், இறுதியில் இடம்பெறும் அத்துறை சார்ந்த நூல்கள் அனைத்தையும் முழுவிரத்துடன் தருகின்ற துணை நூல் பட்டியலும் இடம்பெற வேண்டும். துணை நூல்பட்டியல் என்பது தாம் எடுத்துக்கொண்ட ஆய்வு பற்றிய அனைத்து அடிப்படைக் கூறுகளையும் நிரல்படக் கூறுவதாகும். வார, மாத, பருவ இதழ்கள் இருவகையில் பயன்படுகின்றன முன்பே தீர்வு கண்ட சிக்கலை மீண்டும் ஆராயாமல் தடுக்கின்றன. தாம் எடுத்துக்கொண்ட ஒத்த பொருளில் ஆராய்ந்து காணப்பட்ட முடிவுகள் வழிகாட்டியாக அமைகின்றன ஒருவர் தாம் செய்யவிருக்கின்ற ஆராய்வைச் சிறிது சிந்தித்துச் செய்யத் தொடங்கினால், புதிய பாதையில் அவர் அடி எடுத்து வைக்கிறார். ஓர் ஆய்வாளரை அணுகினால் அவர் எங்கு தொடங்க நேர்ந்தது, என்ன புதிதாகச் சேர்த்துள்ளார் என்ற விவரங்களும் கிடைக்கும். ஒரு தலைப்பைத் தேர்ந்ததும் அது தொடர்பான துணை நூற்பட்டியலை விரைந்து தொகுக்கவேண்டும்.

ஒருவர் துணை நூற்பட்டியலைத் தொகுக்கும் போது மூன்று அளவு கருவிகளால் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

- முழுமை (Completeness)
- செம்மை (Accuracy)
- அமைப்புமுறை (Effective Organization)

ஒருவர் நூலகத்தில் தொடக்கம் முதலே நூலகப் படிப்பை மேற்கொண்டு விடாமுயற்சியுடன் உழைக்க வேண்டும். நூலக நுணுக்கங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டால் உழைப்புக்கு மிக்க பயன்விளையும். நூல் பற்றிய முழுவிவரமும் செம்மையாகத் தரவேண்டும். ஆய்வாளர் தமது மேற்கோள் பட்டியலைச் செம்மையுற அமைக்க வேண்டும். துணை நூல்பட்டியலை முதன்மை ஆதார மூலங்கள், துணைமை ஆதார மூலங்கள் என்ப பகுத்தல் வேண்டும்.

நூலகப் பகுப்பு முறையையும் எண் குறிப்பு முறையையும் தெரிந்தால்தான் நூலகத்தைச் செம்மையாகப் பயன்படுத்த முடியும். உலகிலுள்ள நூலகங்கள் கீழ்க்கண்ட முறைகளில் ஒன்றையே பின்பற்றுகின்றன.

1. விரிவாக்க முறை (The Expansive)
2. திவி தசம முறை (The Dewey Decimal)
3. அமெரிக்க நூலகக் கழக முறை (The Library of Congress Plan)
4. கோலன் பகுப்பு முறை (Colon classification)

இவற்றில் இரண்டாவது முறையே மிகுதியாகப் பயன்பட்டு வருகிறது. கோலன் பகுப்பு முறை இந்தியாவிலுள்ள எல்லா நூலகங்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இம்முறை அரங்கநாதன் என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகும். கோலன் பகுப்புமுறையில் பெரும்பகுப்பைச் சுட்ட அகரவரிசை எழுத்துக்களும் அரபிய எண்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பெரும்பாலான ஆய்வுகள் நூலகத்தைப் பயன்படுத்தித்தான் செய்யப்படுகின்றன. எனவே ஆய்வுக்கும் நூலகத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. நூலகத்தில் நூல்களைத் தவிரச் சுவடிகள், ஒலி - ஒளி நாடாக்கள், நுண்படத் தகடுகள் (Microfilms) சேமித்து வைக்கப்படுகின்றன. நூற்பட்டியல்களின் (Catalogues) உதவியால் தேவையான நூல்களை எளிதில் எடுக்க முடியும். இந்தியாவில் (1857) மூன்று பல்கலைக்கழகங்கள் (கல்கத்தா, மும்பை, சென்னை) நிறுவிய பின்பு நூலகம் வளர்ச்சி பெறலாயிற்று நேஷனல் நூலகம் (National Library, Calcutta), சரகவதி மகால் நூலகம் (தஞ்சாவூர்), கன்னிமரா நூலகம் (Connemara Library, Chennai) தேசிய அளவில் புகழ்வுயர்ந்தனவாகும். சென்னையிலுள்ள அரசினர் கிழத்திசைச் சுவடிகள் நூலகமும் (Oriental Manuscript Library, Chennai) புகழ் பெற்றதாகும். நூலகங்கள் நூற்பட்டியல் பணி (Bibliographic Service)யையும் செய்து வருகிறது. சிறந்த நூலகங்களில் நூற்பட்டியல் மட்டுமின்றி ஆய்வேடு, கட்டுரைகளையும் பொருள் வாரியாகப் பட்டியலிட்டுள்ளனர். நகலெடுக்கும் பணியும் (Xerox service) நடைபெறுகின்றது. ஆய்வாளருக்குத் தேவையான நூல்களை மற்ற நூலகத்திலிருந்தும் பெற்றுத் தருகின்றனர்.

நூல்களைப் பொருள் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தி, எண்கள் இடுகின்றனர் (Call number - நூல் பொருள், பிரிவு, உட்பிரிவு முதலியவற்றைக் காட்டும்).

பொது அகராதி வரிசைப் பட்டியல்
General Alphabetic / Index Catalogue
பொருட்பெயர் வரிசைப் பட்டியல்
Subject Catalogue

பொது அகராதிப் பட்டியல் (General Alphabetic / Index Catalogue)

ஆசிரியர்கள்
நூல்கள்

ஆகியவற்றின் பெயர்களை முதற்சொல்லாகக் கொண்டு நூல் விவரங்களை முழுவதும் குறித்த அட்டைகளை அகராதி வரிசையில் அமைந்திருப்பது பொது அகராதிப் பட்டியலாகும்.

ஆசிரியர், நூலின் பெயர் தெரிந்தால் அகராதிப் பட்டியலில் அதைச் சார்ந்த அட்டையைப் பார்த்து மீட்டி எண் (Call number) தெரிந்து, நூலை எளிதில் எடுக்கமுடியும். சில நூலகங்களில் ஆசிரியர் பெயர் அகராதிப் பட்டியல் தனித்தனியே அமைத்திருப்பர்.

பொருட்பெயர் வரிசைப் பட்டியல் (Subject Index)

நூல்கள் உள்ளடக்கப் பொருள், பிரிவு, உட்பிரிவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மீட்டி எண்களினால் (Call number) வரிசைப்படுத்தியிருப்பதே பொருட்பெயர் வரிசைப் பட்டியல் அல்லது பொருட் பட்டியல் 'Subject Catalogue' எனப்படுகிறது.

வகைப்படுத்தும் முறைகள் (Classification System)

- i. உள்ளடக்கத்தின் அடிப்படையில் நூல்கள் வகைப்படுத்திப் பிரித்தல்.
- ii. பொருட்களுக்கும் அவற்றின் உட்பிரிவுக்கும் குறியீடுகள் (codes) அமைத்தல்.
- iii. நூல் விவரங்களையும் குறியீடுகளையும் அட்டைகளில் குறித்து, அட்டைகளை ஒரு திட்டப்படி வரிசைப்படுத்தல். மூன்று முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

1. டியூயியின் பதின்மன முறை

(Dewey's Decimal System)

2. ஒட்டெட் - போண்டேன் பொதுப் பதின்மன முறை (Universal Decimal System)

3. எஸ்.ஆர். ரங்கநாதன் கோலன் முறை (Colon classification)

1. டியூயியின் பதின்மன முறை (Dewey's Decimal System)

மேல்வில் டியூயியால் நூல்கள், நூல் பொருட்கள் இணைமுறையில் (Parallel system) வகுக்கப்பட்டுக் குறியீடுகள் பதின்மன முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

800 இலக்கியம்

810 அமெரிக்க இலக்கியம்

820 ஆங்கில இலக்கியம்

830 ஜெர்மன் இலக்கியம்

840 அமெரிக்கன் இலக்கியம்

811 அமெரிக்கன் கவிதை

812 அமெரிக்கன் நாடகம்

813 அமெரிக்கன் புனைகதை

814 அமெரிக்கன் உரைநடை

டியூயி முதலில் இலக்கியம் (800), மொழியியல் (400), வரலாறு (900) என்ற இயல்களுக்குத்தான் குறியீட்டெண்கள் தந்தார். பலமுறை திருத்தப்பட்டு இப்பொழுது இருபத்தாவது பதிப்பு வெளிவந்துள்ளது. தலைப்பு, இயல், நோக்கு, உருவம் இவற்றைக் காட்டுகின்றன.

ஆ.3.

முன்னிலக்க எண்களால் காட்டப்படும் பிரிவுக்கு மீண்டும் பிரிவுகள் இருந்தால் அவை ஒரு புள்ளிக்குப் பின் காட்டப்படும்.

பொருளாதாரம் 330
பணம் (Money) 332.4
தமிழ் 894.81

புயுயியின் பதினான முறை வகைப்படுத்தும் பட்டியல் இயல்களின் முக்கியப் பிரிவுகளுடன் தரப்பட்டுள்ளது.

100 தத்துவம்

200 சமயம்

220 பைபிள் (Bible)

294 இந்தியச் சமயங்கள்

2941 இந்து சமயம்

2943 பௌத்தம்

2944 சமணம்

2945513 சைவம்

300 சமுதாய இயல்கள்

320 அரசியல்

330 பொருளியல்

340 சட்டவியல்

370 கல்வியியல்

400 மொழியியல்

414 ஒலியியல்

416 யாப்பு

417 கிளைமொழிகள்

தூய அறிவியல்கள் (Pure Sciences)

500 தூய அறிவியல்கள்

510 கணிதம்

520 வானியல்

530 பெளதிகம்

550 புவிவியல்

580 தாவரவியல்

590 விலங்கியல்

பயன்பு அறிவியல்கள் (Applied Sciences)

610 மருத்துவம்

620 பொறியியல்

800 இலக்கியம்

870 பத்திரிகை இயல்

பொதுப் பதினான வகைப்படுத்தும் முறை (Universal Decimal System) U.D.C.

புயுயியின் முறையில் பால் ஒட்டெட் (Paul Otlet), ஹென்றி ஸா பேண்டேன் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்தனர். இதற்குப்

பொதுப் பதினான வகைப்படுத்தும் முறை எனப் பெயர் கொடுத்தனர்.

நூலின் விவரம் தவிர

உருவம்
காலம்
மொழி
கால வரிசை

தனிக்குறியீடுகளால் காட்டப்பட்டன.

புயுயி முறை புள்ளிதவிர வேறு பல குறியிலும் கூடப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

பல குறிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

திக்கல் நிறைந்ததாக இருந்திருக்கிறது.

ஆசிரியரின் பெயரும் முதலெழுத்தும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

813 ஆங்கிலப் புதினம்

813 Die (Dichens)

திக்கலில் புதினத்திற்கு 813 எனப் பகுக்கப்படுகிறது.

கோலன் வகைப்பாடு (Colon Classification) (CC)

முனைவர் அரங்கநாதன் உருவாக்கிய முறைக்கு (இரட்டைப்புள்ளி) கோலன் வகைப்பாடு என்று பெயர்.

என்களுக்குப் பதிலாக ஆங்கில எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

அதிக துறைகளைச் சேர்க்க வாய்ப்பு உள்ளது.

O இலக்கியம்

Ov இலக்கிய வரலாறு

கோலன் (Colon) காமா (Comma) பயன்படுத்தி உட்பிரிவுகள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

B கணிதம்

C பெளதிகம்

D பொறியியல்

E வேதியியல்

F வேதியியல் தொழில்நுட்பம்

G உயிரியல்

H புவிவியல் (Geology)

I தாவரவியல்

j வேளாண்மை (Agni)

K விலங்கியல்

L மருத்துவம்

- O இலக்கியம்
P மொழியியல்
Q சமயம்
R தத்துவம்
S உளவியல்
T கல்வியியல்
U நிலவியல்
V வரலாறு
W அரசியல்
X பொருளியல்
Y சமுதாய இயல்
Z சட்டவியல்
A Spiritual & mysticism

கில சிறப்புப் பிரிவுகள்

Bibliography

Library Science

Biography

Memorial Volumes etc..

டி.யூ.யி காட்டிய தன்மைகளை, அரங்கநாதன் ஐந்து அடிப்படைத் தன்மையாகக் (Fundamental categories) காட்டியுள்ளார்.

- Personality
Matter
Energy
Space &
Time

அட்டைப் பெட்டியிலிருந்து அட்டையைக் கண்டெடுத்து மீட்டி எண்ணக் குறித்து (Call number) அதன் அடிப்படையில் தமிழ் (894)

தமிழ் இலக்கியம்	பதினானு முறை	கோலன் முறை
தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு	894.81	0.31
சங்க இலக்கியம்	894.81.09	0.31 :g
சங்க இலக்கியத் திறனாய்வு	894.8111	0.31 :LB
திருக்குறள்	894.811	0.31:LB-G
சிலப்பதிகாரம்	894.811 C4	0.31:LB6 TIT
கம்ப இராமாயணம்	894.811 cb2	0.31:ICIC
	894.811F1	0.31:IF

நூலகப் பயன்பாடு

திறனாய்வு பதினானு முறை 03 கோலன் முறை 01 கோலன் முறை 02 கோலன் முறை 03 கோலன் முறை 04 கோலன் முறை 05 கோலன் முறை 06 கோலன் முறை 07 கோலன் முறை 08 கோலன் முறை 09 கோலன் முறை 10 கோலன் முறை 11 கோலன் முறை 12 கோலன் முறை 13 கோலன் முறை 14 கோலன் முறை 15 கோலன் முறை 16 கோலன் முறை 17 கோலன் முறை 18 கோலன் முறை 19 கோலன் முறை 20 கோலன் முறை 21 கோலன் முறை 22 கோலன் முறை 23 கோலன் முறை 24 கோலன் முறை 25 கோலன் முறை 26 கோலன் முறை 27 கோலன் முறை 28 கோலன் முறை 29 கோலன் முறை 30 கோலன் முறை 31 கோலன் முறை 32 கோலன் முறை 33 கோலன் முறை 34 கோலன் முறை 35 கோலன் முறை 36 கோலன் முறை 37 கோலன் முறை 38 கோலன் முறை 39 கோலன் முறை 40 கோலன் முறை 41 கோலன் முறை 42 கோலன் முறை 43 கோலன் முறை 44 கோலன் முறை 45 கோலன் முறை 46 கோலன் முறை 47 கோலன் முறை 48 கோலன் முறை 49 கோலன் முறை 50 கோலன் முறை 51 கோலன் முறை 52 கோலன் முறை 53 கோலன் முறை 54 கோலன் முறை 55 கோலன் முறை 56 கோலன் முறை 57 கோலன் முறை 58 கோலன் முறை 59 கோலன் முறை 60 கோலன் முறை 61 கோலன் முறை 62 கோலன் முறை 63 கோலன் முறை 64 கோலன் முறை 65 கோலன் முறை 66 கோலன் முறை 67 கோலன் முறை 68 கோலன் முறை 69 கோலன் முறை 70 கோலன் முறை 71 கோலன் முறை 72 கோலன் முறை 73 கோலன் முறை 74 கோலன் முறை 75 கோலன் முறை 76 கோலன் முறை 77 கோலன் முறை 78 கோலன் முறை 79 கோலன் முறை 80 கோலன் முறை 81 கோலன் முறை 82 கோலன் முறை 83 கோலன் முறை 84 கோலன் முறை 85 கோலன் முறை 86 கோலன் முறை 87 கோலன் முறை 88 கோலன் முறை 89 கோலன் முறை 90 கோலன் முறை 91 கோலன் முறை 92 கோலன் முறை 93 கோலன் முறை 94 கோலன் முறை 95 கோலன் முறை 96 கோலன் முறை 97 கோலன் முறை 98 கோலன் முறை 99 கோலன் முறை 100 கோலன் முறை

நூலகத்தைப் பயன்படுத்த, நூலகத்தில் மின்பற்றப்படும் உட்பிரிவுகளுக்கு வேறு வேறு குறியீடுகள் (சில நூலகங்கள்) பயன்படுத்துகின்றன. நன்கு கவனித்துத் தேடவேண்டும். கிறிஸ்டோபர் → கால்டுவெல், கிறிஸ்டோபர் MB. Emenean → Emenean, Murray T. Burrow → Burrow, Thomes வையாபுரிப்பிள்ளை → பிள்ளை, வையாபுரி Padmanabhan → பிள்ளை, அகத்தியலிங்கம் பெயர்ப்பட்டியல்களை நன்கு கவனிக்க வேண்டும். நூலகப் பயன்பாட்டின் வகைப்படுத்தும் முறையை நன்கு புரிந்து கொண்டால் ஆய்வாளர் நூலகத்திலிருந்து முழுப்பயன் பெற வாய்ப்பு உண்டு.

7. ஆய்வறிக்கை எழுதும் முறை (Research Reporting)

மற்றவர்களுக்கு அறிவிக்கும் உத்திகளிலேதான் அது தன் முடிவுகளை அடங்கியிருக்கிறது. தாம் கண்ட சான்றுகளையும் அதன் மதிப்பு வெளியிடுவதே ஆய்வறிக்கையாகும். ஆய்வு செய்வதின் உள்ளார்ந்த தேனிலான முடிவான பகுதி இவ்வாய்வறிக்கை. ஆய்வின் முடிந்த பயனாக இது திகழ்கிறது. ஆய்வானின் பகுத்தாய்தல் (Analysis), சான்று மூலக் தொகுப்பு (Data collection), அனைத்திற்கும் மிக்க திறமை வேண்டும் (Interpretation) என்பன படிநிலைகளும் மிக்க கவனத்திற்குரியன அனைத்துப் பகுதிகளும் பொறுவார். ஆய்வறிக்கை எழுத ஆழ்ந்த சிந்தனையும் தொகுத்துப் பகுத்தாய்தலில் திறனும் கைவரப் பெற்றிருக்க வேண்டும். எடுத்து விளக்கும்போது தற்சார்பின்மையும் மொழியை ஆனும் திறமையும் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

ஓர் ஆய்வாளன் தன் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை வெளியிடும் முறையில் அவனது திறன் பளிச்சிடும். அவ்வாய்வேடு யாருக்காக எழுதப்படுகிறதோ அவர்களுக்கேற்ப எழுதுவதே முறையாகும். ஓர் ஆய்வேட்டைப் படிப்பவர்களை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. பொது மக்களும் ஒருதுறைப் புலமையற்றவர்கள்
2. நிருவாகிகட்கும் திட்டம் உருவாக்கியவர்கள்
3. ஆய்வாளர்கட்கும் துறை அறிஞர்கட்கும் தேர்வாளர் நிறைஞர் (எம். ஸ்பில்) பட்ட ஆய்வேடுகள் இதன்கண் அடங்கும்.

நிருவாகிகளுக்கு அளிக்கப்படுவதும் கருத்தரங்குகளில் அமைவதுவண்டும். இஃது ஆய்வாளர்களுடன் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ள உதவும். ஆய்வாளரின் சிக்கலான அனுசூலமுறை நேரடி விவாதத்திற்குப்புகிறது. முடிபுகளை வெளியிடுவதில் நேர்மையும் வெளிப்படையாகச் சொல்லும் தன்மையும் ஏற்படுகிறது. நன்கு சிந்தித்துத் தகவலைத் தரவேண்டும். கருத்துக்களைத் தெளிவாகவும் கருக்கமாகவும் தரவேண்டும்.

ஆய்வறிக்கை எழுதும் முறை
திறனாய்வு பட்டைத் கட்டத்தில் வெளியிட்டால், தெனியும் பயனுள்ள வகையில் அதனைத் திருத்திக் கொள்ளவும் உதவும் என்பர்.

39

வரிவடிவ அறிக்கையில் (Written report) திருக்கம் என்பது வடிவம் சார்ந்தது மெய்மைகளை விளக்குதலும் திருக்கம் என்பது பற்றிய அறிவையும் மொழியாற்றலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. தெனியுடனான என்பது அறிக்கையாளரின் தனித்திறமை அல்லது அறிவு ஆற்றலால் விளைவது.

பொது மக்களுக்கான அறிக்கையில் மெய்மைகள், கண்டுபிடிப்புகள், பரிந்துரைகள் இடம்பெறும். துறையறிவு பெறாதார்க்கு எழுதுவதுதான் மிகவும் கடினம். துறையறிவு தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் அடக்கவேண்டும். இவ்வறிக்கை உயர்வாகவும் இருக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் சற்று வாகவும் அதே நேரத்தில் துறை மூடப் செய்துகளைக் குறைத்தும் இருக்க வேண்டும். கூடுமானவரை விளக்கப்படங்களைச் சேர்க்க வேண்டும். ஆய்வு பற்றிய நடைமுறைக் கூறுகளைத் தெனியுடனும் வேண்டும். முடிபுகளையும் பரிந்துரைகளையும் முதலில் எழுதிவிட்டுப் பின்னர் தான் மற்றவற்றைத் தொடரவேண்டும். பொது மக்களுக்கு இவ்வகையில் கூறிவிட்டால் ஆய்வறிக்கையின் இன்றியமையான நன்கு விளங்கும் ஆய்வின்குறிக்கோள், சிக்கல், கண்டுபிடிப்புகள், பரிந்துரை என்ப பொதுமக்கள் அறிக்கை அமைய வேண்டும்.

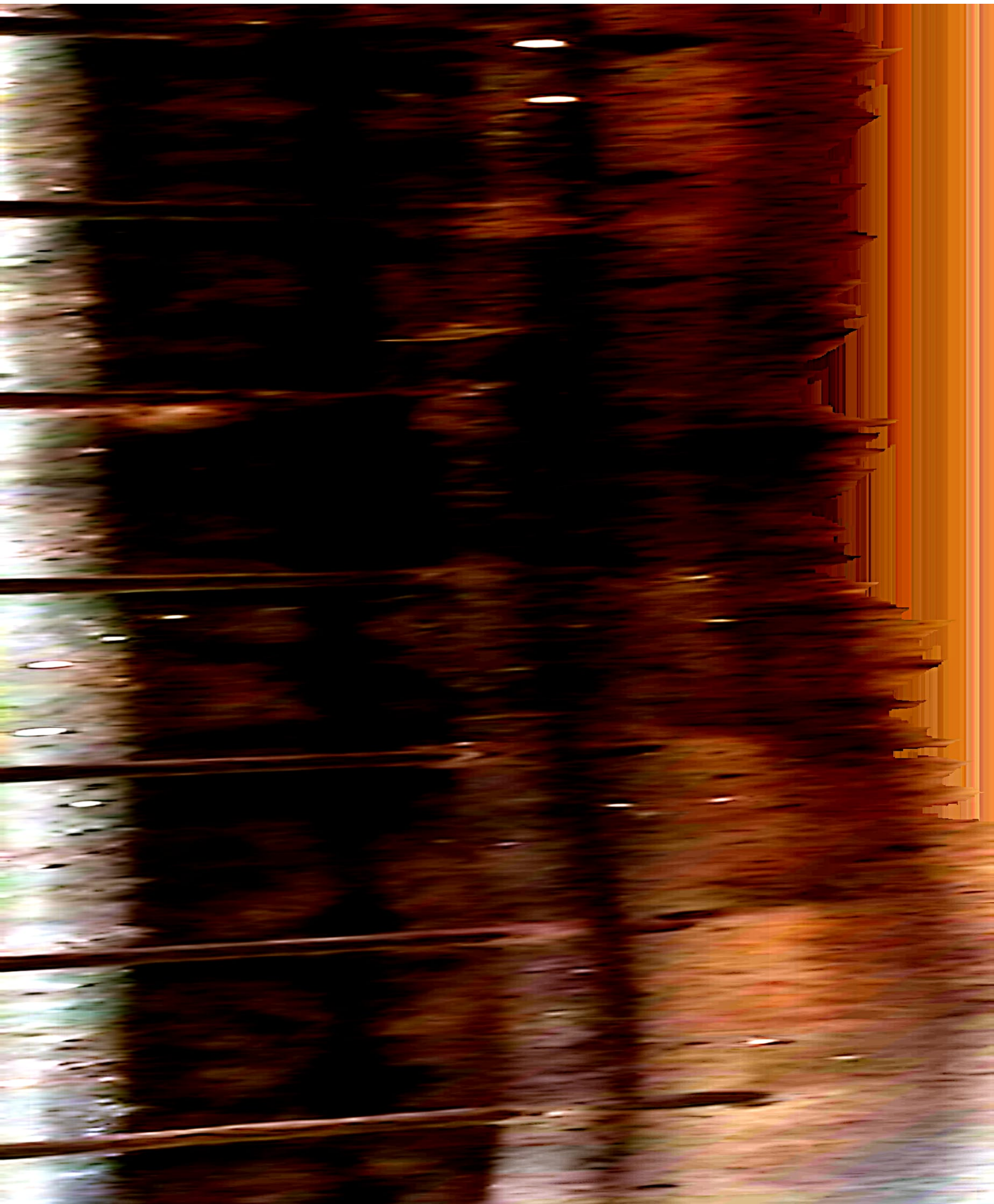
நிருவாகிகட்கு அறிமுகப்படும் பொதுப்படையான ஆய்வறிக்கை தொகுப்புறையும் பரிந்துரைகளும் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். ஆய்வாளர்கட்கு கொண்டு வரக்கூடிய கொண்டு வரக்கூடிய (Technical report) பல விரிவான பகுதிகளைக் கொண்டதாக இருக்கும். இது துறைச்சார்புடையவர்களால் எழுதப்படுகின்ற அறிக்கையாகும். இவ்வறிக்கை,

1. ஒருபொருள் பற்றிய தனிச்சுட்டுரை
2. துறை சார்ந்த இதழுக்கு எழுதப்படும் சுட்டுரை
3. தொழிலியல் சாராத முழு அறிக்கை

என்ற வகையில் அமையும். இக்கட்டுரைகளில் மெய்மைகளைத் தொகுப்பதிலும் பின்பற்றப்படும் நெறிமுறைகளிலும் திறிது வேறுபாடு உண்டு. நெறிமுறைகள் கூறப்படவேண்டும். புள்ளிவிவரமும் தரலாம்.

இத்துறை அறிக்கை நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டதாகும்.

1. சிக்கலும் அதன் தன்மையும்
2. நெறிமுறைகளும் துல்லியமான செம்மையும்
3. புள்ளி விவரமும் அவற்றின் நம்பகத்தன்மையும்
4. புள்ளி விவரத்தைத் தருக்க வடிவாக வெளியிட்டுள்ள முறை

முன்னுரை, திசுக்கல், ஆய்வு நெறிமுறை, மெய்ம்மைகள், கண்டுபிடிப்புகள், விளைவுகள், முடிவு, பரிந்துரை போன்ற பகுதிகள் அனைத்தும் அடங்கியிருக்கும். வைப்புமுறைத் திட்டம் தெரிவைத் திட்டம். ஆய்வாளருக்கு மொழிப் புலமை இருக்க வேண்டும். திட்ட வரையறையும் கருத்துக் கருக்கமாக இருக்கும். ஒவ்வொரு தலைப்பிலுள்ளும் உட்பிரிவினுள்ளும் கொள்ள வேண்டும். இவை அடிக்கடி மாற்றிக் கொள்ளும் உட்தலைப்புகளாகவும் ஆய்வேட்டின் இயல் தலைப்புகளாகவும் இருண்டு படிநிலைகள் உண்டு. ஆய்வின்போதே எழுதுவது

2. சரணு முலங்களைத் தொகுத்து, பகுத்து, ஆராய்ந்து திசுக்கல், கருதுகோள், பின்பற்றும் ஆய்வு நெறிமுறைகளை முன்னதாகவே விளக்கிவிடலாம். ஆய்வும் ஆய்வறிக்கை மிரிவுகள் உண்டு என்பர்.

1. வரையறைத் திட்டம் (Organization)
2. எழுதுநிலை (Write up)
3. அடிக்குறிப்பு, சரணு காட்டல் (Documentation)

உட்பிரிவுகளைப் பிரிக்க வேண்டும். ஒர் ஆய்வறிக்கையில் இயல், உட்பிரிவு, பத்தியமைப்புகள் அனைத்திலும் வடிவப்பாங்கு அடிக்குறிப்பும் பொதுவமைப்பு, தொடக்கம், இடைத்தொடர்பு, இவ்வடிவ ஒருமைப்பாட்டிற்கு அமைய வேண்டும். நம் இலக்கண நூற்கள் தொகை, வகை, விரி என்ற நிலைகளும் எழுதப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். பரிமேலழகர் திருக்குறள் உரையில் பால் வைப்பு, இயல் வைப்புமுறை, அதிகாரம் வைப்புமுறை, குறள் வைப்புமுறை கூறிக் சொல்லும் காரண காரிய இயையு விளக்கம் மனங்கொளத்தக்கதாகும். பேராசிரியரிடம் இவ்வைப்புமுறை தொல்காப்பியத்தில் சிறந்து விளங்குகிறது.

ஆய்வுகளை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். கால உணர்வு அடிப்படையில்; மற்றதில் கால உணர்வு இரண்டாம்நிலைப்பட்டதே. கால வரிசைமுறை என்ற அடிப்படையில் வளர்ச்சிப்படி அடிப்படையாய் அமையும். கால வரிசைமுறை என்ற அமைப்பிலுள்ள குறைபாடு எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் ஒரே தலைப்பின்படிச் சொல்ல வேண்டி வரும். 'தமிழ் இலக்கியம் காட்டும் திருமணமுறை' என்ற தலைப்பை எடுத்துக் கொண்டால்

ஆய்வறிக்கை எழுதும் முறை

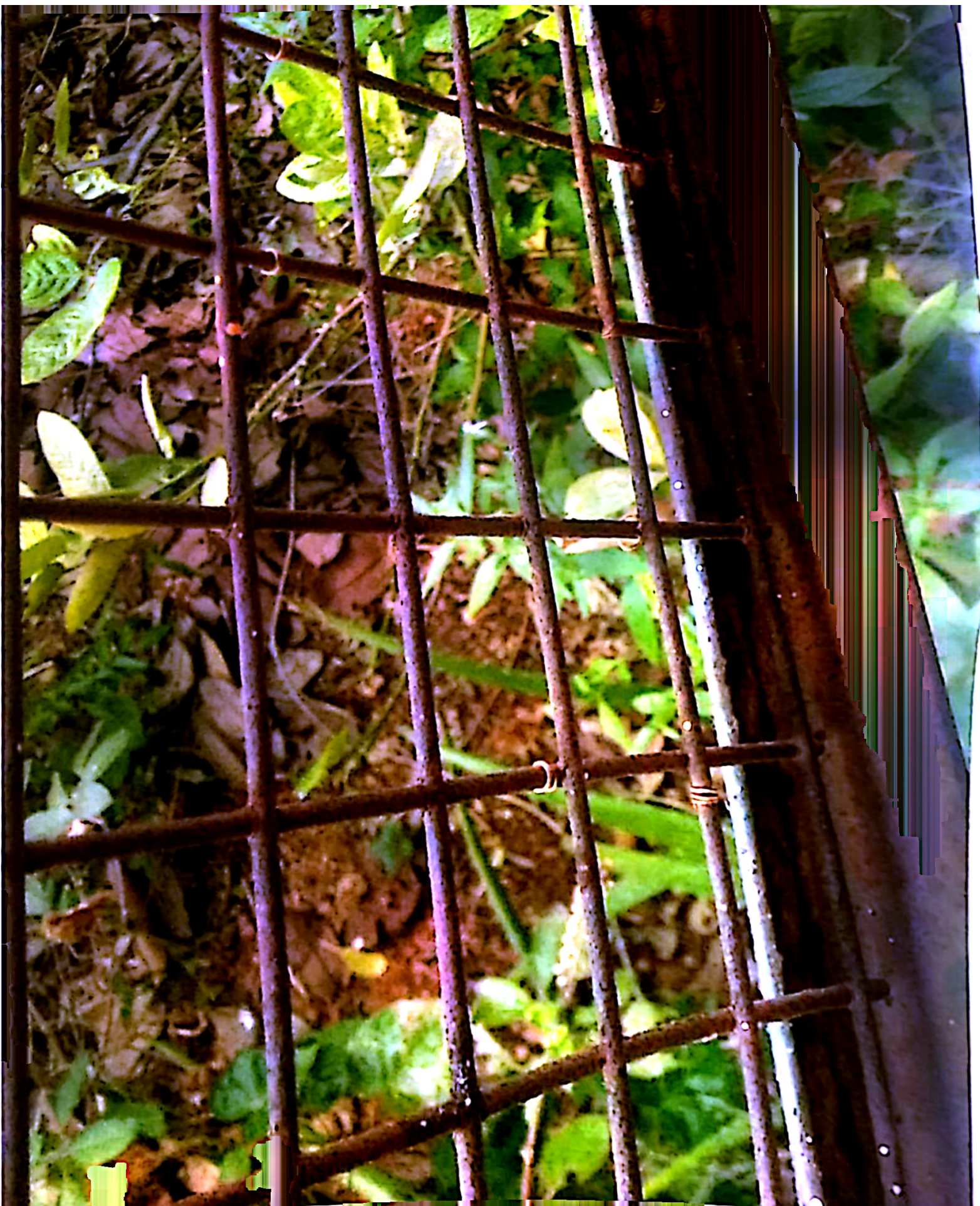
திட்டமிட்டு எழுதலாம். ஆய்வறிக்கையின் உறுப்புக்களில் இடைத்தொடர்பு மிக முக்கியமானது. மெய்ம்மைகளில் கருத்துக்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கூறவேண்டும். கடின உழைப்பால் நிரல்பட எழுதவேண்டும். பெரும் பிரிவுகளில் இயையு, இயல்களினையே இயையு அதன் உட்பிரிவுகளில் இயையு பத்திகளில் இயையு, வாக்கிய இயையு, அதன் சொல்லாட்சி முன்னுரை

திசுக்கலின் தன்மை, ஆய்வின் பரப்பு, கண்டுபிடிப்பின் கருக்கம் முதலியவற்றை முன்னுரையில் சொல்லிவிட வேண்டும். முன்னுரையில் நெறிமுறைகளைப் பற்றி அவதியம் குறிப்பிட வேண்டும். ஆய்வின் வரலாறு, பின்னணி, தற்போதைய நிலை, சிக்கலின் இன்றியமையாமை முதலியவற்றை விளக்கியாக வேண்டும். முன்னுரை மூலம் எதை உணர்த்தப் போகிறது என்பதைத் தொலைநோக்காகக் காட்டுவது என்று குறிப்பிடலாம்.

ஆய்வுரை வாசகம் என்பது Statement of the problem என்பது ஆய்வுத் தலைப்பின் விளக்கம். ஆய்வு நோக்கு, போக்கு, ஆகியவற்றை முன்னதாக விளக்கிவிட வேண்டும். ஆய்விக்கு பின்பற்றிய முறைகள், ஆய்வின் பரப்பு (scope of study) கட்டிக் காட்ட வேண்டும். சரணு முலமும் கருக்கித்தர வேண்டும். கருதுகோளை (Hypothesis) பற்றி விளக்கியாக வேண்டும். ஆய்வுப் பரப்பைப் பற்றிச் சுட்டிக் காட்டும்போது தடைகளை விளக்கியாக வேண்டும். ஆய்வு என்பது தடைகளையும் போன்றது என்பதை மறக்கக்கூடாது. முன்னுரையில் 'யான்' 'எனது' என்ற வாசகங்கள் இடம்பெறக் கூடாது. ஆய்வாளர் மற்றவர் ஆய்வைப்பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும். ஆய்வாளர் மூலம்பற்றிச் சுருக்கி எழுதவேண்டும். முன்னமேச் சான்று துணைமைச் சான்றுகள் பற்றியும் கருக்கமாகக் கூறவேண்டும். பின்பு கருதுகோள் (Hypothesis) பற்றி விளக்க வேண்டும். குறிக்கோள்கள், திட்டம் முதலியவற்றை விளக்க வேண்டும். பொதுக் இயல் கருக்கமாக அமைவதுடன் தான் சொல்ல வந்த செய்தியை முழுமையுடையதாக அமைக்க வேண்டும்.

ஆய்வுநெறி விளக்கம்

ஆய்வு நெறியை விளக்கி எழுதுவது 'மிக இன்றியமையாத பகுதியாகும். ஆய்வுகள் ஆய்வைச் சார்ந்ததா (Field work)? துணை நூற்பட்டியலைச் சார்ந்ததா (Bibliography)? செயல்முறைப் பயிற்சியைச் சார்ந்ததா (Experimental)? என்பதை விளக்கியாக வேண்டும். சரணு முலங்களைத் தொகுக்கும் உத்தி (Bibliocriticism) முலங்களை முக்கியமானதாகும். கருதுகோளின் நிறை, குறைகளை ஆராய வேண்டும். மெய்ம்மை என்பது சரணு ஆதாரங்களாகும். இம்மெய்ம்மைகளைப் பகுத்து ஆராய வேண்டும். மெய்ம்மைகளை விளக்கப் புள்ளி விவர அட்டவணை,

விளக்கப்படங்கள், வரையறைகள் தேவையாயின் அவற்றையும் தரப்படல் வேண்டும். சில நேரங்களில் கருதுகோளுக்கு மாறாகவும் முடிவு இருப்பதுண்டு முடிவுகளைத் தெளிவாகத் தரவேண்டும். கண்டுபிடிப்புகள் இன்றைய கொள்கைக்கும் நடைமுறைக்கும் ஒத்ததாக இருக்க வேண்டும். ஆய்வாளர் முக்கியமான இடங்களில் எல்லாம் தம் ஆய்வுக்குத் தக்க சான்றுகளைக் காட்ட வேண்டும் கடிப்பண முடிவையும் தவிர்க்க வேண்டும் இன்றைய ஆய்வாளர்களில் பெரும்பகுதியினர் பரந்த மனத்துடன் ஆய்வுகளில் புருந்துள்ளனர் என்பது மகிழ்ச்சியுடனும் செய்தியாகும். இன்றைய ஆய்வில் மிகையாகப் பொதுமைப் படுத்தும் போக்கு, குத்துமதிப்பாகச் சராசரிப் படுத்தும் போக்கு, அனுமானித்தல், பொதுமைப்படுத்தல் போன்றவற்றில் மிக்க ஓவனமும், கூறிய மதிநுட்பமும் வேண்டும். ஆய்வில் தெளிவும் விளக்கமுமே தேவையானவை. சிக்கல்கள் மிகக் குழப்பமாகவும் கண்டுபிடிப்புகள் மிகப் புதுமையாகவும் இருக்கும்போது மொழிநடை மிக எளிமையாக இருக்க வேண்டும். மெய்மைகளைத் தெரிந்துக் கூறக்கூடாது. ஆய்வாளர்கள் விரிப்பு வெறுப்புற்ற மனம் உடையவர்களாகத் திகழவேண்டும்.

ஆய்வு முடிவுகளைத் தொடரப்படுத்துவதற்குத் தலைப்பு உட்கருத்தாகும். ஒவ்வொரு ஆய்வேட்டிற்கும் சிக்கல்கள், விடை காணவேண்டிய எவ்வகை ஆய்வு தேவைப்படும் என்பதனையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும்.

மெய்மை (Facts)

கண்டுபிடிப்பு (Findings)

முடிவு (Conclusion)

உணவுப் பெருக்கத்திற்கு (Food Production) நீர்ப்பாசனம் இத்தனை ஏக்கர் என்பது மெய்மை (Fact) ஆகும். கூடுதல், குறைச்சல் விளைச்சல் கண்டுபிடிப்பாகும். அதனை நுட்பமாக விளக்குதல் (Implication) ஆகும்.

முடிவுகள் என்பன அரிமா நோக்குடையன. மெய்மை என்பது ஆய்வாளர் தம் ஆராய்வினால் சான்று கண்டு கூறியவை. மெய்மை வழியிலிருந்து தருக்கரீதியாகப் பெறப்பட்டமை, உய்த்துணரப்படுபவை கண்டுபிடிப்புகளிலிருந்து உய்த்துணரப் படுவதாகும். மெய்மைகளும் கண்டுபிடிப்புகளும் எதை உணர்த்துகின்றனோ அதுவே முடிவாகும். மெய்மைகள், கண்டுபிடிப்புகள் முதலியவற்றை முன்னுரையில் எழுதவேண்டும். பரிந்துரைகளை ஆய்வாளர் கூறும்போது அவரது நிறைவேளிப்பும் இதற்குப் பயிற்சியும் மொழிப் புலமையும் வேண்டும்.

ஆய்வேட்டைப் பற்றிய முழுமையான பார்வையே ஆய்வுரைச் சுருக்கமாகும்.

நல்லதோர் அமைப்பு முறைக்கு வழிவகைகளை நாம் காணவேண்டும்.

ஆய்வுக் குறிப்புகளை முழுதும் அறிந்திருத்தல் (Full acquaintance with research notes)

ஆய்வறிக்கையைச் சிந்தித்தல்

உட்பிரிவுகளை வரையறைப்படுத்தல்

குறிப்புகளை ஆளும் நிறன்

குறிப்புகளைத் துல்லியமாகவும், தேவைக்கேற்ற அளவும் எவ்வெவ்வாறு தேடி எடுக்கிறோமோ அதற்கேற்பச் செம்மை சிறப்பு அமையும் குறிப்புகளைத் தனித்தனி அட்டைகளில் அல்லது உதிரித்தாள்களில் எழுதி வருவதே நல்லது இதனால் அறிக்கையின் அமைப்பு சிறப்பும். எழுதுகின்ற நிலையில் தனித்தனிக் குறிப்புகள் பேருதவி புரியும். அடிக்கடி மாற்றியமைப்பதற்கு வசதியாக உதிரித்தாள் களை எழுதுவதே நல்லது சில தலைப்பிலுள்ள குறிப்புகள் பொதுமானவை அல்ல எனக் கண்டுபிடிப்பதற்கும் இது உதவும். இஃது புள்ளி விவரங்கள் தொகுப்பதற்கும் பயன்படும். உதிரித்தாளில் உள்ள குறிப்புகள் பல்வேறு இடங்களில் பயன்படுத்த வசதியாக இருக்கும். ஆய்வாளர் குறிப்புகளை நினைவுபடுத்தி எந்தெந்த இடங்களில் அமைய வேண்டுமோ அந்தந்த இடங்களில் சேர்ப்பார். இக்குறிப்புகளைத் தொகுத்தும் வகுத்தும் எழுதின் தேவைக்கேற்ற இடங்களில் பயன்படுத்தலாம் (ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் எழுதும்போது எதை நீட்டி எழுதலாம், எதைச் சுருக்கமாக எழுதலாம் என நினைவிற் கொள்ளப்படும்) குறிப்புகளைத் துல்லியமாகவும் தேவைக்கேற்ற அளவும் எவ்வெவ்வாறு தேடி எடுக்கின்றோமோ அதற்கேற்பச் செம்மை சிறப்பு அமையும். குறிப்புகளை—எழுத்தாளரும் நிறமையுடையவராக இருக்க வேண்டும் ஆய்வேட்டை எழுதும்போது குறிப்புகளைத் தொகுத்தும் வகுத்தும் எழுத வேண்டும். ஒவ்வொரு தலைப்பும் எழுதும்போதும் குறிப்புகளை நினைவுகூர வேண்டும்.

சிந்தனை இன்றியமையாம (Role of thoughts)

கயமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். அமைப்பு நிலையிலே அது இன்றியமையாதது. மெய்மைகள், நெறிமுறைகள் முதலியவற்றைப் பற்றி அவர் ஆராய்ந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் எழுதும்போது மட்டும் சிந்தித்தால் போதும் என்று இருக்கக் கூடாது எல்லாவற்றைப் பற்றியும் சிந்தித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

வடிவ வரையறை (Formation of outline)

அடிப்படையான வரையறை ஆய்வறிக்கைக்கு இன்றியமையாதது. இதனை ஆய்வின் தொடக்கநிலையிலே செய்து கொள்ளலாம். அல்லது ஆய்வறிக்கையின் முதல்படி எழுதும்போதும் வடிவ வரையறை செய்து கொள்ளலாம். இவை ஆய்வேட்டை நன்கு எழுதுவதற்குத் துணை செய்யும். எழுதத் தொடங்கும் முன்பு இவ்வரையறை இருப்பது மிக

இன்றியமையாததாகும். ஒவ்வொரு பெருந்தலைப்பாகவும் உட்தலைப்பினைப் பார்த்தும் எழுதவேண்டும். தொகை, வகை, விரி என்ற நிலையில் எழுதுகிறபோதும் குறிப்புகளைக் கவனமாகக் கவனிக்க வேண்டும். ஏதேனும் ஓர் அடிப்படைத் திட்டம் போதுமானது. இவ்வரையறைத் திட்டம் எவ்வளவு விளக்கமாகவும் விரிவாகவும் இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு ஆய்வறிக்கை எழுதும் திறமை எளிதாக அமையும் ஏதேனும் வரையறை அடிப்படையில் தொடங்கியே ஆகவேண்டும். ஆங்காங்குச் சிறுசிறு மாற்றங்கள் செய்து கொள்ளலாம். வரையறை நன்கு அமைந்தால் எழுதுவது கலப்பமாக இருக்கும். ஆய்வேட்டைத் தொடர்ந்து எழுதுவதற்குக் காரண காரிய முறையில் உட்தலைப்புகளாய் அமைந்து ஆய்வேட்டின் சட்டகமாய் விளங்கும். எனவே தலைப்பு அடிப்படை வரையறை (Topical outline) மிகவும் இன்றியமையாததாகும். ஆய்வேட்டை எழுதத் தொடங்கும்போது பத்தி முறை வரையறை (Paragraph outline) மிகவும் இன்றியமையாததாகும். ஒவ்வொரு பத்திக்கும் மற்றொரு பத்திக்கும் சங்கிலித் தொடர்போல் பின்னிப்பிணைந்து அமைய வேண்டும்.

ஆய்வறிக்கையை விரித்து எழுதுதல் (Write up)

வரையறைத் திட்டத்தை எழுதி முடித்த பிறகே ஆய்வறிக்கையின் முதற்படிபய எழுதத் தொடங்க வேண்டும். கருத்தும் மொழிநடையும் தெளிவாக இருத்தலைக் காணலாம். சில ஆய்வேடுகள் சிக்கல் தீர்வில் முனையாமல் சிக்கலின் சிறப்புக்களைப் பற்றியே அழுத்தம் தரும். இத்தகைய குறைபாட்டுக்குக் காரணம் இளம் ஆய்வாளர்களின் பயிற்சியின்மையேயாகும். சிக்கலான மொழிநடையில் எழுத விரும்புவதால் 'மற்றொன்று விரித்தல்' போன்ற குறைகள் நேரலாம். வாசகரை நினைவிற் கொள்ளுதல், மெய்ம்மைகளிலும் சிக்கல்களிலும் ஆய்வாளருக்கு இருக்கும் பிடிப்பு, அவரது மொழிப் புலமை, குறிப்புக்களின் வடிவம் முதலியன. ஒரு வழியில் துணை சார்புடையார்க்கு எழுதுவது எனது அவர்கட்குச் சிக்கலின் தன்மை புரியும். எழுதுகிறபோது ஆற்றொழுக்கான எளிய வைப்புமுறை போதுமானதாகும்.

மூன்று எழுத்துப் படிக்கள் (Three Drafts)

மூன்று எழுத்துப் படிக்கள் (Three Drafts) ஆய்வேடு செம்மைக்குரியதாகக்கப்பட வேண்டும்.

முதற்படி (First Draft)

முதற்படி எழுதும்போது பொருளடக்கத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தொடர்புடைய அனைத்தும் எழுதுவதாகவும் ஆய்வறிக்கை முடிவதையும் ஓர் ஒருமைப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவதையும் போற்ற வேண்டும். எழுத்து நிலையில் முதல்படி மிகவும் முக்கியமானதாகும். சான்றுகளை ஒருங்கிணைத்துப் பின்னவும் இயைபுகளைத் தெளிவுபடுத்தவும் ஆய்வாளர் தாமே

ஆய்வறிக்கை எழுதும் முறை

மதிப்பீடு செய்து கொள்ளவும் இது சிறவும் இரண்டாவதுபடி எழுதும்போது வேண்டாததவற்றை நீக்கி இரண்டாம்முதல்படி நிலையில் மெய்ம்மைச் சான்று முடிவதையும் - மெய்ம்மைகளின் கருக்கம், செம்மை, மெய்ம்மைகளின் காரண காரிய இயைபு, கருத்தோட்டம் போன்றவற்றைக் குறிக்கோள்களாகக் கொள்ள வேண்டும். எல்லாக் கருத்துக்களையும் விரித்து எழுதவேண்டும். புதிய கருத்துக்கள் தோன்றினால், அவற்றையும் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். குறிப்புக்களின் முக்கிய சாரம்சத்தை மட்டும் எழுதிக்கொள்ள வேண்டும். ஆய்வாளர் இருப்பு, வெறுப்பைக் காட்டுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். 'யாம் எனது' போன்ற சொற்களை ஆய்வேட்டில் பயன்படுத்தக் கூடாது முடிந்த மட்டும் உகந்த எழுத்து நடையைப் பின்பற்ற வேண்டும் முதலிலேயே 'முன்னுரை' எழுதுவதாகும். ஆனால், அதனைக் கடைசியாகத்தான் எழுத வேண்டும். தொகுத்தவற்றை வைத்துக் கொண்டு சிந்தித்துக் கொண்டே எழுத்து வடிவாக்க வேண்டும். ஆய்வேட்டில் மிகவும் முக்கியமான பகுதி முடிவுரையாகும். முடிபுகளை எழுதும் பகுதி ஆய்வேட்டில் கருங்கியதாகவும் தெளிவாகவும் இருக்க வேண்டும். அஃது ஆய்வேட்டில் சிறந்த வலுமிக்க பகுதியாகும். பொருளடக்கத்தில் (substance)-கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆய்வறிக்கை முடிவதையும் ஓர் ஒருமைப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரவேண்டும் (Overall unity of the report) சான்றுகளை ஒருங்கிணைத்துப் பின்னவும் இயைபுகளைத் தெளிவுபடுத்தவும் முழுமையான சமநிலைப்பாடு, அமைப்பு ஆகியவற்றை ஆய்வாளர் தயார் செய்ய இம்முதற்படி உதவும். முதலில் மையப் பகுதியைத்தான் எழுதவேண்டும். முடிவுரையை நன்கு சிந்தித்து எழுதவேண்டும்.

இரண்டாம் படி (Second Draft)

இப்படியில் ஆய்வாளர் படிவத்திற்கும் மொழிக்கும் மிக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆய்வேட்டிற்கு நல்ல வடிவம் கொடுக்க வேண்டும். பதிப்புமுறை திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது படி எழுதும்போது மொழித்திறன் மிக்கவும் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும். இங்குதான் நடை, சொல்லாட்சித்திறன் (Diction), தொடராட்சித்திறன் (phrasology) முதலியவற்றை நன்கு கவனிக்க வேண்டும். கருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல், சொல்லை உரிய இடத்தில் கவனமாக ஆளவேண்டும். சந்திப்பிறை, ஒற்றுக்கள், ஒருமை - பன்மை மயக்கம், நிரல்பட எழுதிச் செல்லல் முதலியவற்றில் நன்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும். பத்திரிகை நடை (உணர்ச்சி நடை) ஆணை நடை (இது மறுத்துக்கொண்டதாகுது), ஒட்டு நடை (இருந்தபோதிலும்), விளம்பர நடை (என்னால் கூறமுடியும்) போன்ற நடைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். முடிந்தமட்டும்

சொந்தப் பாணியில் எழுத வேண்டும். கருக்கமாகக் கருத்துக்களை வெளியிட்டால் மொழிநடை நன்றாக அமையும். மொழித்திறன் ஆய்வையும் அறிக்கையையும் சிறப்புடையதாக ஆக்கும். நிரல்பட எழுதிச் செல்லுதல் அடிப்படையில் இன்றியமையாததாகும். தெளிவுடைமையும் மிகத் தேவையானது. அலங்கார நடையில் எழுதுதல் கூடாது. கூறல், தெளிவிக்கல், கேள்வியின்றி நடப்பதாய் ஆராய்வு போல் காட்டிக் கொள்ளல், பத்திரிகை நடை, ஆணை நடை போன்றவற்றைக் கையாளக்கூடாது. தெளிவாகிறது. பண்புடையது போன்ற சொற்களும் நடையும் பெரிதும் பயன்படும். குறிப்பிட்ட கருத்து ஒன்றிற்கு ஆழப்படாத பயனில் சொற்களை விட்டுவிட வேண்டும். நீண்ட திரும்பத் திரும்ப வரும் சொற்களைத் தவிர்த்துக் கொள்ளல், உட்பிரிவுகள், இயல்கள் அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து ஆய்வறிக்கை முழுமையாகவும் அளவோடும் முறையோடும் அமைந்துள்ளதா எனப் பார்க்க வேண்டும். சொல்லும் தொடரும் மரபுப் பண்போடு அமைந்துள்ளதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

மூன்றாவது படி (Third Draft)

மூன்றாவது படியே இறுதியான படியாகும். இறுதியில் சில திருத்தங்களைச் செய்யவும் சிறுசிறு அழகுபடுத்தல்களை மேற்கொள்ளவும் இது பயன்படும். மூன்றாவது படி செம்படியாகும் தகுதியுடையது. மேன்மேலும் தெளிவும் திருத்தமும் செம்மையும் மூன்றாவது படியில்தான் அமையும். குறைந்தது மூன்றுமுறையேனும் எழுதி எழுதித் திருத்தமுற்ற பிறகே ஆய்வேட்டைக் கொடுக்க வேண்டும் மூன்றாவது படிதான் முடிவான படியாகும். மேலதரநாட்டார் இதனை Final touch up என்பர்.

சான்றுப்பதிவு (Documentation)

நூலக அறிவியலில் ஒருபொருள்பற்றிய தகவல்களைச் சேகரிப்பதும் கருத்து விளக்கங்களைத் தேடிக்கண்டுபிடிப்பதையும் அதுபற்றிய பட்டியலைத் தயார் செய்து ஆய்வாளருக்கு அளிப்பதையும் 'சான்றுப்பதிவு' என்பர்.

ஆய்வறிக்கையில் சான்றுப்பதிவு என்பது மூலநூல்களில் பயன்படுகின்றது. கட்டப்படும் சான்றுகள் மூலநூலிலிருந்து கட்டப்படுபவையாக இருக்க வேண்டும். முடிந்தவரை இக்காட்டுகள் ஆதாரப்பூர்வமானவையாக இருக்க வேண்டும். மற்றவர்களது மேற்கோள்கள் (Quotations) தம் மேற்கோள் போல் காட்டக்கூடாது. பிறகுடன் மாறுபடும் இடங்களை விளக்கச் சான்றுப்பதிவு தேவைப்படுகின்றது சான்றுப்பதிவு வாசகரை மேற்கொண்டு தகவலறிய வழி காட்டுவதாகும். ஆய்வாளரின் மெய்ம்மைகளும் கருத்துரைகளும் சரிபார்க்கப் படுவதற்கு இவை உதவும்.

சான்றுப்பதிவுகளின் வடிவங்கள் (Forms):

1. அடிக்குறிப்புகள் (Footnotes)
2. துணைநூற்பட்டியல் (Bibliography)
3. வரைபடங்களும் அட்டவணைகளும் (Tables, Charts of Diagrams)
4. மேற்கோள்களும் மொழிபெயர்ப்பும் (Quotations and translations)
5. பின்னிணைப்புகள் (Appendices)

அடிக்குறிப்புகள் (Foot Notes) - 4

ஒருவழியாக நோக்கினால் சான்றுப்பதிவுதான் இன்றியமையாத பகுதியாகும். ஆய்வின் வளர்ச்சியும் தொடர்ச்சியுமே ஆய்வின் பயனாதவின் ஆய்வின் பிறகுடைய எழுத்தின் பயனைப் பெரிதும் அடைகிறார். தம் சொந்தக் கருத்துக்களுக்கு அதிக ஆதரவும் நல்கையும் நடைமுறைக் கருத்துக்களை மறுத்துரைக்கவும் அடிக்குறிப்புகள் இன்றியமையாதன. மூலப்பகுதியில் (body of text) காட்டப்படும் ஆதாரங்களுக்கான விவரங்கள் அடிக்குறிப்பில் இடம்பெற வேண்டும். ஆய்விற்கு அடிப்படையான சான்றுகளை அடிக்குறிப்பில் ஒருவே கூடாது எடுத்தாண்ட நூல், கட்டுரை பற்றிய விவரம் அடிக்குறிப்பில் அமைக்க வேண்டும். ஒருபொருள்பற்றிப் பல்வேறு ஆசிரியர்கள் கூறிய கருத்துக்களை மிகச் சருக்கமாக அடிக்குறிப்பில் கொடுக்கலாம். ஒரு கருத்தை நிறுவவோ அரண் செய்யவோ மறுக்கவோ சான்றுகளை அடிக்குறிப்பில் கொடுக்கலாம். ஆய்வேட்டில் கூறப்படும் கருத்துக்களுக்கும் முடிவுகளுக்கும் அடிக்குறிப்பே ஒர் அரணாக அமைந்து அழுத்தத்தையும் நிறைவையும் கொடுக்கின்றது. பிறரிடமிருந்து பெறப்பட்ட கருத்துக்களை அறிவிக்கப் பயன்படுகின்றது. சான்று ஆதாரங்களைத் தேட அடிக்குறிப்பு உறுதுணை புரியும். எதிர்குறிப்பாக (cross reference) பயன்படும் பிறமொழி மூலத்தை (original) அப்படியே அடிக்குறிப்பில் தந்துவிட்டு அதன் மொழிபெயர்ப்பை ஆய்வேட்டின் உடல்பகுதியில் தரவேண்டும். மேற்கோள் முடியும் இடத்தில் எண் (Number) இடவேண்டும். எண் தொடர்ச்சியாக அமைய வேண்டும். அந்தந்தப் பக்கம், இயலின் கடைசியில் எண் இடல் வேண்டும். ஆசிரியர் பெயர், நூலின் பெயர், பக்க எண் இடல் வேண்டும். பதிப்பு ஆசிரியர், மொழி பெயர்ப்பு ஆசிரியர் ஆகியவற்றை மறவாமல் குறிப்பிட வேண்டும். பிறரிடமிருந்து பெறப்பட்ட மெய்ம்மைகள், கருத்துக்களை அறிவிக்க இது உதவுகிறது. ஒருவர் காட்டும் அடிக்குறிப்புகள் அவரது புலமையின் பரப்பையும் ஆழத்தையும் காட்டவல்லதாகும். பிறரது கருத்தினின்றும் தம் சொந்தக் கருத்தினை வேறுபடுத்திக் காட்டலும் பிறர் நம்மைத்

தாக்காமல் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் இவ்விதிக் குறிப்புகள் பயன்படும். தம் கருத்துக்கு அரணாகவும் மாறான கருத்துக்களை மறுக்கவும் அடிக்குறிப்பு பயன்படுகின்றது. அதே பக்கத்தின்மீது அடிக்குறிப்பு அமைய வேண்டும் ஒவ்வொரு இயலின் (chapter) இறுதியிலும் அடிக்குறிப்புக்களைச் சேர்ப்பதுண்டு. அனைத்து இயல்களின் இறுதியில் அடிக்குறிப்புக்கள் அமைத்தலும் உண்டு. அடிக்குறிப்பில் ஆசிரியர் பெயர், நூலின் தலைப்பு, மேற்கோள் காட்டியுள்ள பக்க எண் முதலியவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஆய்வின் பரப்பையும் ஆழத்தையும் நுட்பத்தையும் காட்டும்.

சான்றுகள், மேற்கோள்கள் காட்டுவதில் நான்கு பகுதிகளைச் சிந்திக்க வேண்டும். எதனை, எவ்விதத்தில், எந்த அளவு, எவ்வாறு தர வேண்டும், ஆய்வேட்டில் பொருத்தமான இடங்களில் மேற்கோள் கையாள் வேண்டும் மேற்கோளான இடங்களில் மாற்றமின்றி அவ்வாறே கொடுக்க வேண்டும். மேற்கோளான எழுதிவிட்டு அடிக்குறிப்புக்கள் எழுதவேண்டும். மேற்கோளாகக் காட்ட " " முதலிலும் முடிவிலும் இக்குறியீடுகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் மேற்கோள் பெரிதாக இருப்பின் இடப்புறத்திலிருந்து நான்கு இடம் உள்ளே தள்ளி அமைதல் வேண்டும். ஒர் இடம் இடைவெளி விடவேண்டும். அடிக்குறிப்புக்களில் ஆளப்படும் அனைத்து மேற்கோள்களும் குறியீடுகளுடன் அமைக்கப்பட வேண்டும். மேற்கோள் தொடர்ச்சியாகக் காட்டப்படாவிட்டால் புள்ளியிட்டுப் பின் தொடரலாம். அடிக்குறிப்புக்களில் ஆளப்படும் அனைத்தும் மேற்கோளும் குறியீடுகளுடன் அமைக்க வேண்டும். மேற்கோளாக எடுத்தானும் பகுதியில் அறிஞர் பெயரின்றி கட்டப்பெறின் சதுர அடைப்பிற்குள் [] ஆசிரியர் பெயர் தருதல் வேண்டும். இரண்டு, மூன்று வரிக்கிதைகளை மேற்கோள் காட்டின் மேற்கோள் குறியீடு அவியம் இல்லை. இடதுபுறம் சிறிது தள்ளித் தொடங்கினால் போதுமானது. மேற்கோள்கள் (Quotations) இரண்டு நிலைகளில் பயன்படுகின்றன. ஆய்வுடன் தொடர்புடையது என்ற நிலையில் எடுத்தாளப்படுதல். கருத்தை மறுக்கும் நிலையிலும் அரண் சேர்க்கும் நிலையிலும் எடுத்தாளப்படுகின்றது பொருத்தமான இடங்களில் மட்டுமே மேற்கோள் எடுத்தாளப்பட வேண்டும்.

ஆய்வடங்கல் (Bibliography)

ஆய்வறிக்கையின் முக்கியப் பகுதியாக ஆய்வடங்கல் விளங்குகின்றது. ஆராய்ச்சித் தொடர்புடைய நூல்கள், கட்டுரைகள் ஆகியன அடங்கும். ஆய்வடங்கல் இரண்டு வகைப்படும்.

- i. செயல்துணை ஆய்வடங்கல் (Working Bibliography)
 - ii. இறுதிநிலை ஆய்வடங்கல் (Final Bibliography)
- செயல்துணை ஆய்வடங்கல் ஆய்வின் முன்னோடியாகும். இந்த ஆய்வடங்கல் ஆய்வைத் தொடங்குவதற்குத் துணை

செய்யும். இந்தச் செயல்துணை ஆய்வேட்டுப் பட்டியல் ஆய்வு வளர் வளர் விரிந்து கொண்டே செல்லும். இவ்வகையில் புள்ளிவிவர வளர்ச்சியை இது எதிரொலிக்கும். ஆய்வு வெளியீடுகள் போதுமான இறுதிநிலை ஆய்வடங்கல் பட்டியல்களைத் தருவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்தல் இவ்வகைகள் இடைத்தால் ஆய்வாளரின் கமை பெரிதும் குறையும். இந்த நிலையில் செயல்துணை ஆய்வடங்கல் பட்டியலைத் தொகுப்பதற்கு மிகவும் சிரமப்பட வேண்டியதிருக்கும். மிற நூல்களில் சாணப்படும் அடிக்குறிப்புக்களையும் ஆய்வடங்கலையும் வைத்துக் கொண்டு பார்வைக் குறிப்புக்களைத் தொகுக்க வேண்டியதிருக்கும். இவ்வாய்வடங்கல் தலைப்புக்களை வெவ்வேறு அட்டைகளில் அல்லது உதிரித்தாள்களில் குறித்துக் கொண்டால்தான் அவற்றைப்பற்றி அறியமுடியும். இறுதிப் பட்டியலை ஆய்ந்தபிறகு ஆய்வாளர் ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் முழுமைபெற எழுதுவதற்கும் ஆய்வாளர் ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் படிக்கும்பொழுது நல்ல கருத்துக்களைக் குறித்துக் கொள்ள முடியும். ஆய்வாளர் சிறிது பொறுமையுடையவராக இருப்பின் தமது இறுதிநிலை ஆய்வடங்கல் பட்டியலை உருவாக்கும்பொழுது இம்முறையின் சிறப்பினை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

இறுதிநிலை ஆய்வடங்கல் ஆய்வறிக்கையை எழுதி முடித்தபின் எழுதுவதாகும் இந்த ஆய்வின் எல்லைப் பகுதியைத் தொடர விரும்புவோர்க்கு இறுதிநிலை ஆய்வடங்கல் துணையாய் அமையும். ஆய்வடங்கலில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் சரிதானா என்று சோதித்தறியவும் இவ்வாய்வடங்கல் பயன்படும். ஆய்வறிக்கையின் உட்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அடிக்குறிப்புக்களிலிருந்து இவற்றை ஓரளவு உணரமுடியும். இங்ஙனம் தரக்கூடிய ஆய்வடங்கலை நான்குவிதமாகக் எழுதலாம் என்பர்.

1. நூல்கள், கட்டுரை முதலியன அடங்கிய ஒரே பட்டியலாக உருவாக்குவது மிக எளிய முறையாகும்.
2. தேர்ந்தமை ஆய்வடங்கல் மற்றொரு முறையாகும்.

ஒரு சிக்கலைப் பிரித்தொரு முறையில் அலுக்குவதற்கும் சில சமயங்களில் பழைய சிக்கலிலிருந்து புதியதொரு வினா கிளைத்து அதை ஆராய்வதற்கும் 'முழு நூற்பட்டியல்' பயன்படலாம். வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் நூலக வசதிகள் குறைவாக இருப்பதால் இங்ஙனம் பயன்படுத்தாத நூல்களையும் அவற்றின் மதிப்புக் கருதிப் பட்டியலில் சேர்த்துவிடும் பரக்கடிகிறது. ஆய்வடங்கல் பற்றிய மூன்றாவது முறை மேற்கோள்கள் வகைப்படுத்துவதாகும்.

1. மூல நூற்கள், துணை நூற்கள், சார்பு நூல்கள் என்ப பகுப்பது
2. அச்சேரியமை, கையெழுத்துப்படிக்க என் வெளியிடப் படாதவை
3. நூல்கள், அறிக்கைகள், துண்டு வெளியீடுகள் என்ப பகுப்பது

ஆய்நெறி ஆய்வடங்கல் (Critical Bibliography) என்பதே சிறந்த முறையாகும். குறிப்புரை எழுதிய ஆய்வடங்கலாக விளங்குவது இன்னும் (Annotated Bibliography) சிறப்பாகும் குறிப்புகளாகக் குறிப்பால் கருக்கமாகவும் செறிவாகவும் சிறப்புக்களைக் குறிப்பால் புலப்படுத்துவனவாகவும் அமைதல் வேண்டும் அவை தகவல் நிறைந்ததாகவும் படிக்கத்தக்கவனவாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆய்வடங்கலின் வடிவம் - அளவு, வைப்புமுறை, ஆய்வின் முறைமை அல்லது சிக்கலுக்கேற்ப அமைதல் வேண்டும். இரண்டாவது முறையாக எழுதும்போது இது வடிவம் பெறும்.

ஆய்வடங்கலின் நீளம் - அறுதியிட முடியாதது. அடிக்குறிப்பில் தருவதும் ஆய்வடங்கலில் தருவதும் ஒரே நூலாகியிருப்பின் ஒன்றுபோலவே இருக்க வேண்டும் அதற்காகப் பட்டியலின் வடிவம் அகரவரிசைப்படி அமைக்க வேண்டும். ஆசிரியர் பெயர், நூலின் பெயர் தக்கவாறு குறித்துள்ளனவா என அறியவேண்டும். நூற்பெயரை எழுதி அடிக்கோடி வேண்டும் கட்டுரைகளாயின் அதனை மேற்கோட்குறிக்குள் எழுதி, இதழின் எண்ணைத் தவறாமல் குறிப்பிட வேண்டும் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை என்றால் ----- கோடு இடவேண்டும் எந்தத் தொகுதி என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

ஆய்நெறிக்கையை இரண்டு இடங்களில் கொடுக்கலாம்.

1. ஒவ்வோர் இயலிலும் அல்லது இயலின் இறுதியிலும் கொடுக்கலாம்.
2. நூலின் இறுதியில் தரலாம்.

அட்டவணைகள், விளக்கப்படங்கள்

புள்ளிவிவர ஆய்வில் இது பெரிதும் பயன்படும். இறுதி அறிக்கையில் அட்டவணைகளையும் வரைபடக் கருவிகளையும் தேர்ந்தெடுத்துச் சிறந்தவற்றை மட்டுமே இணைக்க வேண்டும். இறுதியில் பிற்கேர்க்கையில் துணைச்சான்றுகளைக் சேர்க்கக் கூடியன ஒருவகை. அட்டவணைகளாக நூலின் இடையில் சேர்க்கக்கூடியன மற்றொரு வகையாகும். முன்னையவை மூல ஆதாரங்களாகும். பின்னையவை உய்த்துணரப்பட்ட ஆதாரங்களாகும். ஒவ்வோர் அட்டவணையும் தெளிவாக, கருக்கமாக அமைய வேண்டும். எந்த அளவு நூலின் உதவியின்றியே அட்டவணையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அட்டவணையிலுள்ளதை நூலிலோ நூலில் உள்ளதை அட்டவணையிலோ திரும்ப வருமாறு சேர்க்கக் கூடாது.

ஒவ்வோர் அட்டவணையையும் சேர்க்கும் முன்பு அது முழுதும் தேவைதானா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். மிக அதிகமான அட்டவணைகள் தேவைப்பட்டால் அவற்றை எளிமைப்படுத்திச் சேர்த்திட வேண்டும்.

மேற்கோள்கள் (Quotations)

மேற்கோள் காட்டுதல் என்பது ஆய்நெறிக்கையில் தேவையானதாகும் அவை இரண்டு நிலைகளில் பயன்படுவன. அவை முழுமையானவை அல்லது அம்மெய்மைகள் ஆய்வுக்கு இன்றியமையாதன ஒரு கருத்தை மறுப்பதற்கும் தன் முடிவை நிலைநாட்டுவதற்கும் மெய்மை எடுத்தாளப்படலாம். மேற்கோள்கள் மூலமொழியில் இருக்கலாம். மொழி பெயர்த்தும் தரலாம் முடிந்த மட்டும் பிற ஆய்வுகளில் எல்லாம் மேற்கோள்கள் குறைக்கப்பட வேண்டும். அதிக அளவு மேற்கோள்கள் அளித்தால் ஆய்நெறிக்கையைக் கடினமாக்கும். ஆய்நெறிக்கை ஆய்வாளரின் சொந்தப் படைப்பாக விளங்க வேண்டும் நேர்முக அல்லது மறைமுக மேற்கோள்கள் மிகச் சிலவாக இருக்க வேண்டும். மேற்கோள்கள் கருக்கமாக இருக்க வேண்டும் தம் ஆய்நெறிக்கையில் சொந்த நடைபிழை எழுதிச் செல்வது நலம் மேற்கோள் ஆள்வதில் சில உத்திகள் உள. ஒவ்வொரு மேற்கோளும் எங்கிருந்து பெறப்பட்டன என்பதை விளக்க வேண்டும். நேர்முக ஆட்சியில் இருமேற்கோட்குறிகளும் இடவேண்டும். மேற்கோளில் எங்கேனும் திருத்தம் செய்தால் அதனைச் சதுர அடைப்புக்குறிக்குள் போட வேண்டும்.

பின்வினைப்புகள் (Appendices)

கடினமான சான்று ஆதாரங்களை இறுதியில் பிற்கேர்க்கையில் இணைத்து விடுகிறார்கள். பெரும்பாலும் நூலின் இறுதியில்தான் அமையும். பிற்கேர்க்கைகள் உத்திகள் பற்றியன. குறிப்பிட்ட உத்தி கையாளப்பட்டிருந்தால் அதை இறுதியில் விளக்க வேண்டும் கருத்துக்கள், கலைச்சொற்கள் இவற்றையும் விளக்க வேண்டியிருக்கும். புள்ளி விவரங்களைத் தரவேண்டியிருக்கும். படங்கள், விளக்கப் படங்கள் இறுதியில் இணைக்க வேண்டியதிருக்கும். உத்திகள் அல்லாதன பற்றிய பிற்கேர்க்கைகள் - கணக்கற்றவையாகும். பயனுள்ள தகவல்களை நூலின் இறுதியில் தரலாம். மூல ஆதாரங்கள், நீண்ட அட்டவணைகள், நீண்ட மேற்கோள்கள், விவாத்தான் முறை, ஆய்வடங்கலையும் பின்வினைப்பாகக் கொடுக்கலாம். மூலநூலுக்கு உதவக்கூடிய பிற்கேர்க்கைகளைத் தரலாம். தொடர்பற்ற எண்களும் - பிற்கேர்க்கையில் தரக்கூடாது. ஆய்நெறிக்கையின் ஒருபாகமாக இருக்க வேண்டியவற்றைத் தரலாம்.

நுழைகம் (Preface)

மரபு - காரணமாக நுண்முகமும் ஆய்நெறிக்கையின் ஒருபகுதியாகிவிட்டது. தனக்கு உதவி செய்தவர்களுக்கு நன்றி கூற

இப்பகுதி வாய்ப்பு அளிக்கின்றது. ஆய்வேட்டின் ஒருபகுதியாகக் கருத்தைத் தெரிவிக்கும்போது முன்னுரை நின்றதல் கூடும். இது ஒரு கருத்துரையாக முன்னோடியாகப் பிறர்க்கு உதவக்கூடும்.

ஆய்வேட்டின் அமைப்பு

ஓர் ஆய்வேட்டின் பகுதிகள் பின்வருமாறு அமைக்கப் படுகின்றன.

1. முகப்புப் பக்கம் (Title page)
2. மேற்பார்வையாளரின் சான்றிதழ் (Certificate of the Supervisor)
3. ஆய்வாளரின் வாக்குமூலம் (Statement of the Candidate)
4. நுண்முகம் (Preface)
5. நன்றியுரை (Acknowledgement)
6. கருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம் (Abbreviations)
7. உள்ளுறை (Contents)
8. ஆய்வேட்டின் முன்னுரை (Introduction)
9. உடற்பகுதி (Body of the thesis)
10. முடிவுரை (Conclusion)
11. பின்னிணைப்புகள் (Appendices)
12. துணை நூற்பட்டியல் (Bibliography)
13. அகரநிரல் (Index)

ஓர் ஆய்வேட்டின் பகுதிகளை முன்பகுதிகள் (முகப்புப் பக்கத்திலிருந்து உள்ளுறை வரை உள்ள பகுதிகள்), முதன்மைப் பகுதிகள் (முன்னுரை, உடற்பகுதி, முடிவுரை ஆகிய மூன்று பகுதிகள்), பின்பகுதிகள் (பின்னிணைப்புகள், துணைநூற்பட்டியல், அகரநிரல் ஆகிய மூன்று பகுதிகள்) என மூன்றாகப் பகுப்பதும் உண்டு.

ஆய்வேடு தனி முயற்சியில் (Original production) உருவானதாக வேண்டும்.

ஆய்வேடு அறிவுலகிற்கு ஒரு கொடையாக (Contribution) விளங்க வேண்டும்.

ஆய்வேடு ஓர் அறிவியல் படைப்புப் போல் (Scientific product) திகழ வேண்டும்.

8. ஆராய்ச்சியின் படிநிலைகள் (Steps in Research)

ஆராய்ச்சி என்பது சிக்கலிலிருந்து தெளிவு பெறுவதாகும். அல்லது உண்மையை அறிவதாகும். ஆராய்ச்சியின் பல படிநிலைகளைச் செய்பவாகச் செய்யின் ஆராய்ச்சி வெற்றி பெறும். ஜான் டியூயி (John Dewey) ஐந்து படிநிலைகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

1. சிக்கல் (Problem)
2. சிக்கலை விளக்கல்
3. சிக்கலை விளக்க உதவும் கருதுகோள் (Hypothesis)
4. கருதுகோளைச் சோதித்துப் பார்க்க உதவும் தரவுகளும் சான்றுகளும்
5. தரவு, சான்று அடிப்படையில் கருதுகோளை மீண்டும் சோதித்தல்
6. கிழக்கண்ட படிநிலைகளை உருவாக்கலாம்.
1. சிக்கல்
2. சிக்கலைத் தெளிவாகக் கூறல்
3. கருதுகோள்
4. ஆய்வின் களப்பரப்பையும் வரையறைகளையும் உறுதி செய்தல்
5. தரவுகளை வகைப்படுத்தி விளக்கல் (Classification of Data and describe it)
6. முன்னோர் கூறிய கருத்தை மறுத்தல்
7. சீர்ப்படுத்தி எழுதுதல்

சிக்கல் (Problem)

சிக்கல் தேர்வுப்போட்டி ஆய்வு பற்றி. சிக்கலுக்கு விடை காண அவாத் தோன்றுகிறது. சிக்கலை அறிந்து தெளிவாகக் கூறவேண்டும். சிக்கலைத் தெளிவாக்காவிட்டால் ஆய்வில் முன்னேற முடியாது. பொதுவாகச் சங்க இலக்கியத்தில் குடும்பநிலை என்ற தலைப்பை எடுத்து ஆய்வு செய்வலாம். 'பத்துப்பாட்டு காட்டும் சமூகம்' அல்லது 'எட்டுத்தொகை காட்டும் சமூகம்' ஒரு நூலில் சமூகம் ஆய்வு ஆழமாக அமையும்.

தலைப்புப்பற்றிச் சிறிது காலம் சிந்தித்து, முடிவாகத் தேர்வு செய்ய வேண்டும். தலைப்புத் தொடர்பாகக் கிழக்கண்ட நூல்களையோ மேற்பார்வையாளரையோ கலந்து யோசிக்கலாம்.

i. தலைப்புத் தொடர்பாக வெளிவந்துள்ள ஆய்வேடு, நூல், கட்டுரை படிக்க வேண்டும்.

ii. கூர்ந்து பார்த்தல்